

סיכום מצגות IoT 2020 – אביב 236333/2

תוכן עניינים

2-5.....	הרצאה 1
6-8.....	הרצאה 2
9-12.....	הרצאה 3
13-17.....	הרצאה 4
18-20.....	הרצאה 5
21-25.....	הרצאה 6
26-31.....	הרצאה 7
32-35.....	הרצאה 8
36-39.....	תרגול אRDDoIIno ומעגלים שימושיים
40.....	أندرويد
41.....	Serverless Computing
42.....	Comm Tech & Protocols

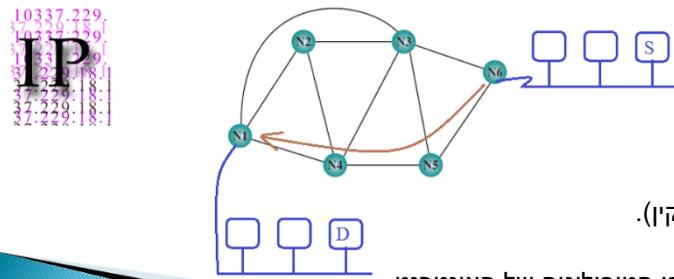
מה זה האינטרנט? אוסף של רשותות מחשבים. האינטרנט, הוא בעצם חיבור בין רשתות. בצורה הזאת כל מחשב בכל רשת יכול לדבר עם כל מחשב בכל רשת אחרת. החוקנים הראשונים:

1. IP - פרוטוקול הניתוב.
 2. TCP - פרוטוקול התעבורה.

פרוטוקול זה אוסף כללים המקבול על שני הצדדים על מנת לסייע את תפקידם. כלים מאד מסודרים, בהיקש שלנו: תוכנה שיזענעם מה مصدرים, איך מושדרים, מה מקבלים, איך מקבלים ויזענעם לפעול בהתאם לפרוטוקול מסוים.

פרוטוקול הניתוב IP

מחשב ייעד דרך האינטרנט. כאשר המקור והיעד מחוברים דרך נתבים ▶ ה-IP לומד את הטופולוגיה של הרשת ועושה שימוש יעילו להעברת נתונים שונים. יתכן שנ לצורך דרכם כמה נתונים כדי לחבר האינפורמציה מתחנות מקור לתחנות יעד.

כשנו כן הוא, מתבגר את המידע עם מחשב מקור (source) אל מחשב יעד דרך האינטרנט. כאשר המקור והיעד מחוברים דרך נתוני לרשותות שונות. יתכן שמרכזר לעברו דרך כמה נתונים כדי את הרשותות של המקור והיעד.

הAPA בוחר איזה נתבים להعبر את המידע. הבחירה נעשית בד"כ לפי המסלול הcéי קצר (מספר קשותות מינימלי). בפועל זה מה שקיים ביום, אבל אפשר לחולוטן להגדיר אופן אחר, כמו המסלול הקל ביותר, המסלול עם רוחב הפס הגדל ביותר, המסלול המהיר ביותר וכן הלאה.

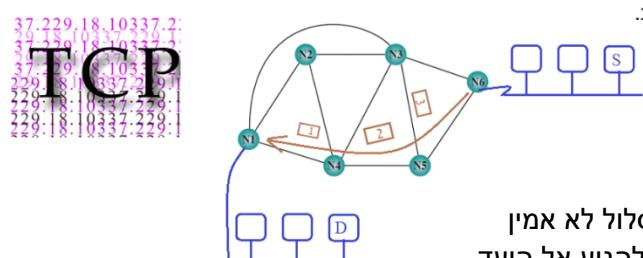
לא תמיד הAPA מצליח לבחור את המסלול הטוב ביותר (למשל נתב לא תקין).

הAPA כן משבת לדביעה זאת אתCompatibilityם. אין דיבר על דרישות יתרכזותם.

וזאג להבהיר את המידע בין שתי אפליקציות ללא שגיאות, שפכו או יצאה מסדר ומאשר ריבוב מידע בין כמה אפליקציות על אותו מחשב. זה פרטוטוקול שנכתב בשנות ה-70 של המאה ה-20.

פרוטוקול התעבורה TCP

ה- TCP דוג להעברת האינפורמציה בין שתי אפליקציות ללא שגיאות, שפכול או יציאה מסדר ומאפשר ריבוב אינפורמציה בין כמה אפליקציות על אותו מחשב.

אם נסמן שהוא מועלה, אבל ביום הוא מאבד מה邈קירה שלו כי הוא לא מתאים למשל לתקשותר לוויינים, ולכן הימים כן נעשים שיפורים ונכתבם פרוטוקולים יותר מודרניים. כיוון שאין אפשר ולא רצוי להעביר קבצים גדולים דרך האינטרנט בבת אחת, הTCP בעצם חותך את המידע לחבילות קטנות של 1500 בתים בדרך כלל ומתחילה לשדר אותן (בתוספת מידע), על מנת לשמר על סדר וכדי לדעת מה משודר). החבילות משודרות מהמקור אל הייעל פי ה-IP. בדוגמא, המידע מופרד ל-3 חבילות. חבילות 1 ו-2 דרך המסלול המוכתב ע"י ה-IP. בגלל סיבת כלשהי, ה-IP מחליל וכן מחליט לשדר את חבילה 3 במסלול אחר. אבל עדין היא איזה רושע זה פופחת?

1. יצאה מסדר: חבילת TCP משלרת את החבילות עם עוד מידע (metadata). המידע הזה יכול להכיל אינדוקס של החבילות. כמו שאמורנו, המקור והיעד מכירים את אותן פרוטוקול ולכן אם המידע נשלח לפי פרוטוקול שמכתיב את סדר החבילות, היעד מכיר את הפרוטוקול וידע להרכיב את החבילות לפי הסדר כאשר הן יגיעו.
 2. חבילת נבדקה או החבילה לא תקינה. הTCP יכול לזהות אי-תקינות (למשל לפי parity bit או לפי זמן שהייה מוגדר). לפי הפרוטוקול, היעד יכול להגיד שיש בעיה עם החבילות ולבקש מהמקור לשילוח מחדש את החבילה.

3. שכפול: יתכן שהabilia 2 התעכבה מספיק בשבייל היעד לבקש שידור חוזר, ונוצר מצב שהabilia 2 הגיעה פעמיים אל היעד. לפי פרוטוקול TCP/IP, הוא יזהה שיש לנו שתי חבילות עם אותו אינדקס ויזרק אחת מהן.
4. ריבוב מידע: מידע מקבילי שmagiu בו זמינות מכמה ערכאים (למשל, סרטון ביוטוב ומיל). הTCP יודע לאיזה אפליקציה מיועדת כל חבילה כדי שהחbillות שיועדו למיל לא יערבו לנגן יוטוב והפוך.

Wide Area Network – WAN

האינטרנט שיר למשפחה של רשתות לאיזוריים נרחבים. ה-WAN מקשר רשתות מקומיות. כל רשת מקומיות מכילה יחידות שונות: נתבים, מחשבים וכו'. האינטרנט דיבר את כל משפחת WAN.

Local Area Network – LAN

בסיסות יכולות פיזיות. כבלי נחושבת עבור חיבור קווי, אויר עבר WIFI, אופטייה עבר סיב אופטי וכו'.

Body Area Networks & Personal Area Network – BAN & PAN

רשתות של סנסורים עליינים. ההבדל:

PAN- רשתות שלובשים עליינו, כמו שעון חכם או بد עם סנסורים. (נמצאים פיזית על הגוף)

BAN- מחוברים אליו. סנסור רמת סוכר או קוצץ לב. (נכנים פיזית לגוף)

רשתות אלו יכולות לדבר עם יחידות שליטה (כמו סمارטפון או טאבלט) שנמצאות ב-LAN. בעצם, הקוצץ לב מדבר עם הסмарטפון, והסמארטפון מדבר עם האינטרנט. זה יכולות חישוב וביצועים וגם מקל על רשת האינטרנט. באופן זהה, לא באמת כל המכשירים מדברים עם רשת האינטרנט. יחידת השליטה משתמשת מהם.

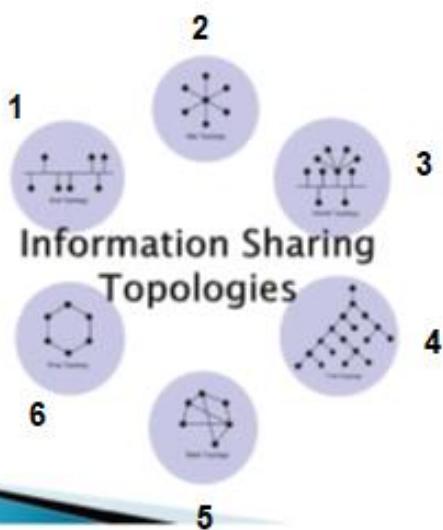
שיתוף מידע

יחידות קצה יכולות לדבר בין עצמם (P2P) על רשת מקומית או דרך בקר שמתווך ביניהן.

יכולות לשתף שרטטים או יחידות אחרות על רשת WAN או MAN.

הDevices שלנו, יכולים להיות יחידות קצה ברשת סנסורים עצמאית, שמדוחת למחשב קצה, סנסורים המתקשרים ביניהם ומאותם רק במידה יש צורך, או ממש יחידות P2P.

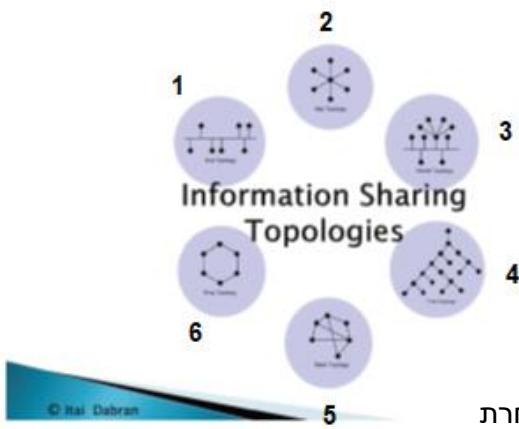
טופולוגיות חיבור

1-רשת של דברים שמחוברים על BUS אחד. רק מחשב אחד יכול לשלдр ברגע נתון, וכל האחים יכולים להאזין ואם רלוונטי לחתת את המידע המשודר. כל היחידות חולקות אותו קוו. ה-Ethernet עובד ככה.

2- כוכב, כל היחידות מחוברות ליחידה מרכזית שמעבירה את המידע ביניהן. מעבר בין כל שתי יחידות הוא 2 קפיצות. בהינתן שהיחידה המרכזית היא יחידה חזקה. החסרן שהנקודה המרכזית היא נקודת כשל. רשת WIFI עובדת באופן דומה.

3- היברידית, שילוב של 2+1. רשת מחשבים על BUS משותף. אחד מהרכיבים על BUS הינו כוכב, יחידה מרכזית. לדוגמה, שילוב של Ethernet ו-WIFI.

6- טבעת. רשיימה זו כיוונית, מסלול מעגלי. כל יחידה יכול לפנות ליחידה אחרת דרך המעגל. היתרון, שאם יש כשל באחד הרכיבים, עדין קיימں מסלול בין היחידות (כיוון שני של המעגל).

4- עז. בד"כ כדי לחבר כמה רשתות מקומיות אחת לשניה ולראש מקומיות גדולה יותר. היתרון, שהגעה בין רשתות הוא aglog. הכשל הוא כאשר צומת כלשהו נכשל, יתכן שהוא כשל בעז.

5- רשת Mesh. נפוצה בעולם IoT. כל מחשב יכול להיות מחבר למחשב אחר. לכן כל רכיב יכול לדבר באופן ישיר עם רכיב אחר. למשל, אצל Drones שמדוברים אחד עם השני.

דרכי תקשורת של הדברים

בין לבין עצם – דלת הכניסה מודיעה למזגן שאדם נכנס הביתה למשל. לטלפון חכם אצל המשמש – נספק דרך הטלפון או התאבלט מתכוון לעוגה, והמרקער יענה איזה מצרכים יש ואיזה ציריך לנקות (ואולי אף יבנה כבר רשימת קניות וזמן בעצמו). שליחת מידע למרחוק – קריית מונה החשמל, נשלח את המידע לחברת חשמל. שליחת מידע לקבוצה דרך הענן – למשל אוסף מקרים רפואיים. קיימים פה עניין של פרטיות ובטחת מידע. למשל במהלך ההתקנות כולן לווח על agree זה מאפשר לmaker לשולח מידע לאם ענק של חברות מסחריות, כמו תנובה לדוגמא. תנובה יכולה ללמוד את הנתונים ולהשபיע על מחيري המוצרים שלא לפאי אזורים לפי המידע הזה. זה יכול להיות טוב וזה יכול להיות רע.

היכן הדברים נמצאים?

היכן יש דברים – הדברים שבדרך

- חישבי טופורורה, מצב בכישים, עומס בכבישים, מכוניות ללא נהג, חישבי תנועה על מעבר חיצה, חישבי אורות וכו'.
- דברים באנווטות המקשרים לדברם בנמל ומרחוק לחברות שנوع שיגיעו.
- דברים לדיווח מקום תחבורה ציבורית.
- דברים לדיווח על פקקים למרחוקים.
- רכבים אוטונומיים ברמות שונות:
 - רמה 0 – שליטה נגה מלאה
 - רמה 1 – פעילות בסיסית (לשלול כוונ האצה) נשלט ע"י הרכב
 - רמה 2 – הרכב יכול לספק שליטה של מושל cruise control ומורכב נתיב אבל הנהג חייב להיות מוקן לקחת שליטה של הרכב בכל רגע
 - רמה 3 – אפשרה התקשרות לא רצפה על הכביש
 - רמה 4 – אפשר להסיט תשומת לב מהכביש
 - רמה 5 – רכב ללא נהג

היכן יש דברים

- ▶ רכבים חכמים
- ▶ מסחר
- ▶ שינוי חכם
- ▶ בתי מלון
- ▶ בריאות
- ▶ ועוד
- ▶ מדע
- ▶ ועוד.
- ▶ אנרגיה
- ▶ בניינים פרטיים
- ▶ בניינים תעשייתיים

כמה דוגמאות:

1. הרכבת התתית בסינגפור. על אף שהיא מאוד מסועפת, היא נשלטת לחלוטן באופן אוטונומי. אין סיבה שלא, שכן המסלולים קבועים, התחנות ידועות מראש ובהתאם לשעות הלחץ אפשר לחשב אלגוריתם אופטימלי לסנכרון רכבות.
2. כפר העובדים של סיאו. הכבישים בין הConfigurer למפעל הם אוטונומיים. חוסכים הרבה מקומות חניה, כי אין אנשים ברכבים אז חוסכים חניה כי המכוניות חונחות צמוד.
3. רכב שמחנה עצמאית בסין. האוטו רואה לפי סנסורים של מרחק ומצלמות של ראייה ממוחשבת. בנוסף של דבר נכנסים הרבה ביטים של מידע. כל הדברים האלה מבקרים ע"י מחשב. קלט של ביטים ויש אליו wrapper שידוע להוציא לפולט. אם כך, למה לשוב את ההגה של האוטו? למה לבזבז כוח חישוב על סיבוב הגה (שלא רלוונטי, שכן היגוי מתבצע אוטומטית). זה מבחינה פסיכולוגית, להראות לנו שהכל עובד והכל תקין.

הדברים בעולם:

1. בעיר - חניות, רמזוריים, השקייה וכו'. יש כמה מכשוריהם: אורות בגנים ציבוריים שנכבים כאשר אין אנשים. אפשר לאנשים לא לגיטימיים להסתתר בשיחים ולתקוף אנשים לא חושים. צריך למצאו את האיזון.
2. בעבודה - רובוטים במחסני ענק (כמו באזזון) שיודיעים לנווט את עצמו בתוך מחסן ענק וմדברים עם מערכת בקרת מלאי (אם צריך חoser, יודעת להזמין עצמה עוד מוצרים).
3. בפאב - למזוג משקה לפי מרשם נפוץ או אישי מהסмарטפון ועוד.

IoT Near Future (I)

© Itai Dabran

הרצאה 2

נתה השוק של IoT צפוי לגדול עם השנים, במיוחד לאחר הקורונה. מצד אחד שוק הצלנינים ירד, מצד שני השוק למוצרי IoT נטול גיגפים כנראה עלה.

از איך בעצם הנושא התעורר? במשך הרבה שנים דיבור על בתים חכמים ומוכנות שנוציאות לבד.

בשנים האחרונות, שיפורים של מהירות אינטרנט (5G), פיתוח clouds, שיפורים אלגוריתמיים, פיתוח טלפונים חכמים ועוד עודדו את פיתוח IoT בשנים האחרונות ונתן לזה רוח חדשה. יש דימיון לחוק מוש: אינטל ו-AMD מייצרת מעבדים יותר חזקים, ובתגובה מיקרוסופט ואפל מייצרת מערכות הפעלה יותר חזקות יותר משאבם ומסוגלוות יותר יכולות.

שיפור האינטרנט מהירות האינטרנט מושפעת באופן פיזי (כבלים אופטיים, פיתוח שיטות wireless ב מהירות גבוהה, שידור בצלבים שונים ואפשר לשדר במקביל כמה ביטים ב מהירות האור על אותו כבל) וגם באופן לוגי (SHIPOR פרוטוקול TCP, מערכות caching שונות, דחיסת נתונים חבילות, אנטנות שמקבלות מידע מסווג ומקומות ומשדרות מידע למספר מקומות).

פרוטוקול TCP לא מתמודד טוב עם תקשורת לוינים בגלל הבעיות מזג אוויר וזמן שהייה ארוך יותר של חבילות. פותחו TCP ייעודיים לווינים שיאפשרו מעבר מידע למרחק יותר גדול.

מערכות caching שונות, למשל שני שכנים שגוליםים לאתר CNN. השיכון השני ירצה לגלוש, והוא יוכל להשתמש במידע שבמطمון כדי לגלוש יותר מהר ולהחסוך רווח פס. יש מערכות גדולות של מטמון בשירותים שמחוברים אחד לשני אצל ספק האינטרנט. כמובן שישanza המון בעיות (אם זה אמר מחקרי זה מעולה, אבל אם זה מבזק חדשות, נראה שעד שיתמשו שוב במידע מטמון זה כבר לא יהיה רלוונטי). צריך לדעת לאיזה מידע לשים במטמון).

דחיסת נתונים חבילות- יש פרוטוקולים שלמים שמתעסקים בדוחיסה. בלתי אפשרי לשדר תמונות גדולות או סרטים כי כל פיקסל מרכיב 32 ביט, ובתמונה 1080 יש ממנו כמו 2 מיליון פיקסלים, זה 66 מיליון ביטים עבור תמונה אחת. שלא לדבר על סרט, שלא לדבר על 4k. דוחסים נתונים ומשדרים רק את הנתונים ההכרחיים (למשל אם פיקסל נשרך קבוע במשך הרבה שנים, לא צריך לשדר אותו מחדש).

פיתוח הסמארטפון

ברגע שהטלפון התחבר לאינטרנט, הוא הפרק למחשב שנגish לכמות עצומה של נתונים ובעל יכולות גבוהות (לאו דווקא אצל היחידה, הוא יכול לשלווח מידע לען שיבצע חישובים). נוצר שטף של מכשירים שמתקשרים עם האינטרנט (SENSORS בטלפון) וקיבלונו עוד מידע שניtan להעביר בין הטלפון למשתמש ובין הטלפון לאינטרנט ולדברים אחרים.

SENSORS בסמארטפון (II)

- חיישן אוור - בודק את תאות הസבה
- חיישן GPS - בודק ליחס אטמוספריים ובמוצעות גובה ושפער דיק-ה-GPS.
- תרמומטר - בודק טמפרטורת המכשור (ב-54 ס"מ של משתמש).
- חיישן לחות - בודק הסביבה הפיזית למשתמש
- Pedometer - למדידת עוצם ומרחק.
- חיישן זופק - 55.
- חיישן כביש אבטחה (HTC).
- בדיקת קירינה - בשארם בגראם הפינתי.
- מגנטומטר ומלכודת כחונון.

SENSORS בסמארטפון (II)

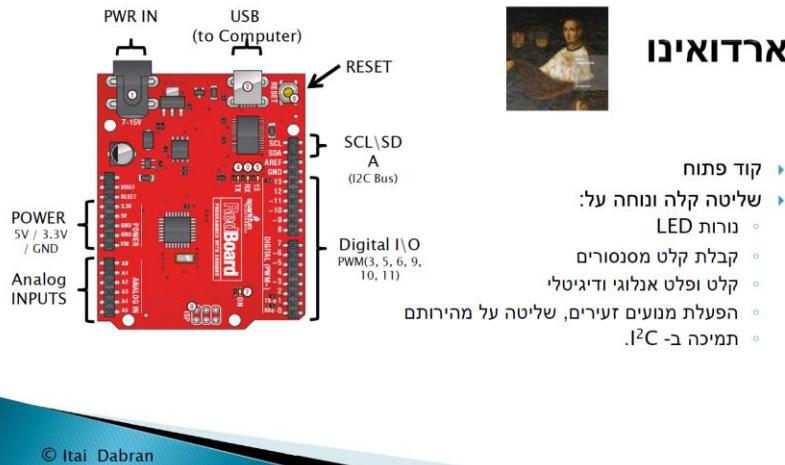
SENSORS לדוגמא:

- Accelerometer: חיישת האזנה: חיישת ליפוליה וחושפה, מרים את תנועת הטלפון לגדדים.
- Gyroscope: פאגת אוינטיציה בדיק רב, בשימוש עלי' Google's Sky שאנון את קוקטה המבקרים.
- Magnetometer: ארגון שדות מגנטיים, לטעון או לשלפליקיות לנצח או מהנה להשל.
- Proximity: מושלב עם אוטואיד-LED וחישון ה-IR. מתקדם לוחות קירינה און להישר. סוכום מוקין רור משוחרר עיגום קירוב ובקלע עלי' החישון.

© Itai Dabran

גורמים נוספים:

- SHIPOR מערכות המחשב
- פיתוח סנסורים צעירים ופרוטוקולים אלחוטיים
- צריית חשמל מזערית של מכשירים חדשים
- פיתוח הארדואינו

לוח קל, קוד פתוח בחומרה ותוכנה, שליטה קלה על קבלת ושליחת מידע. נקרא שם של פאב שנקרו על שם של מלך איטליה.

BIG DATA

מילאדי אנשים מחוברים דרך הרבה דברים ונוצרת כמות אדירה של מידע בכל יום. את המידע ממתקות IoT ניתן לנתח ולעבד ולשפר את איכות החיים שלנו. למשל, עיבוד מידע לפני פקקים בדרכיהם (waze), יומניים, לוחות זמינים, בריאות, תחבורה, אנרגיה. זאת כמובן בהינתן שהכל מתנהל כשרה ולא באזון, תמיד יש מקום לחשד. איסוף מידע שעצמו לא מביג ערך. כמות המידע שיש היום לא ניתן לניתוח ע"י אנשים. לכן, תוצריו Big data נוצרות ע"י AI ו-ML. ככל שנאוסף יותר מידע איצותי אפשר להגיע לתובנות עמוקות יותר.

איך מנתחים מידע? זיהוי תבניות
מיין תבניות של ביטים שחוזרים על עצם או נמצאים ביחיד הרבה פעמים. ברגע ש查明ה את התבניות
ኖכל לקבל החלטות. למשל, שני סוג של קבלת החלטות
- התרבות מוקדמת, לזהות התבנית שמנבאת משזה שיקלה בעתיד ולכן ניתן להעיר אליו.
- אוטומציה חכמה, שני פס ייצור בנקודות זמן, כי לפי התבניות מסוימות השינוי יפיק יותר רווחים.
ברגע שיש מסקנות, אפשר לשלב ייחדות IoT בכך לשפר את הממערכות.
תבנית לדוגמא, הבנת המילה "ירוק" בין "טירון ירוק" מול "תפוח ירוק". התבנית הראשונה מתארת תוכנה
של בן אדם, התבנית השנייה מתארת תוכנה של פרט.
כל שימושי הוא deep learning. למשל בזיהוי פנים.
האתגר הגדול הוא כמון למצוא תבניות ולהפיך מסקנותabytes של מידע.

CLOUD COMPUTING

נותן אפשרות לאחסן מידע במערכות גדולות ולקבל שירותים של מערכות ירטואליות ושירותי אפליקציה בכל זמן ובכל מקום. זה אפשר לדברים לבקש מהענן לבצע פעולות חישוב כבדות שהוא לא מסוגל לבצע Abel מבחרת הענן זה פעולה יותר קלה, ורק להציג את התשובה לממשר.

יש מחוקרים בנושא "בהתנתקן ענן מידע ואפליקציה, האם עדיף להביא את המידע מהענן לאפליקציה ולהסביר בממשר שלנו, או להביא את האפליקציה מהממשר אל הענן ולבצע את החישובים בענן ורק להציג תשובה".

פריצת הדרך בתחום הייתה שירות AWS של AMAZON בשיסיפה חביבה לאחסן מידע ו渴別ת שירות מחשב ב2002. בהמשך התפתחה תחום Elastic Compute cloud ב2006 שאפשר לחברות קטנות לשכור מחשבים עבור העסק שלהם (EC2). זה חשוב הענן הראשון שאפשר Software as a service (SaaS), שירות תוכנה באתר הספק (למשל 365 office או google docs).

כמובן, שהדבר גורר התפקיד באבטחת מידע ופרטיות.

הלקוח יכול לגשת מידע בכל זמן ומכל ממשיר, וכך הוא מאוד חשוף. ציריך לוודא שמידע לא נמחק, נספּף או משונה לא במקורו. או לחליל, מישחו זדוני שהתחבר מרחוק ומכוון מוחקים קבצים שלא לצורך.

הספקים עצמם יכולים לשיתף את המידע עם צד שלישי, בהתאם להסכם עם הלקוח.

בענן שימושותFUL לכמה ליקחות יש צורך לאין זילגה ודיליפט מידע מסוון אחד ללקוח אחר.

וכמובן, בגלל הטבע שלהם, הם מחזיקים המון מידע ולמן מטריה למתפקיד פריצה וכופרה.

IoT & Security

אבטחה ב-IoT היא אחריות היצן של המשיר ואחריות המשתמש במשיר. היצן צריך לדאוג לפרצות אבטחה בקוד, המשתמש צריך להגיד סיסמה.

הבעיות העיקריות נובעות מכך שיש הרבה דברים, הם מאוד נגישים (לרובם יש כמה דברים כאלה), יש להם אפשרות תנעה ועוצמת מחשוב נמוכה (از לתקוף אותם ישירות זה יחסית קל - פתרון אפשרי זה לנצל דבר עם כוח חישובי גדול כדי שינוי מרכז הגנה. או פיתוח סכימות הצפנה שנייתן ליישם באמצעותם ללא עצמת מחשוב חזקה).

כמובן יש בעיות חוקיות ומוסריות:

הuttleמות מפרטיות הלקוחות (כמו האיקון של השב"כ), מערכות שמתעלמות מחסין של מקורות חסום, זיהוי מקום של מערכות IoT ניידות, בעלות על מידע והגנת פרטי.

כמובן צריך לספק הגנה בין מערכות התקשרות והדברים, ובינם לבין עצם ולבין הסביבה.

הנדסה חברתית – גניבת זהות ומידע

شمירה על הפרטיות והבטיחון בתחילת ההיווצרה נמור בסדר העדיפויות, כדי להוציא מוצר לשוק כמו שייתר מהר. ע"י צבירת מידע אפשר לעקוב אחרי אדם: מידע אישי שנמצא באינטרנט, מדיה חברתית, שעונים חכמים/צמידי כושר, מקרר חכם, שעון חשמל וכו'.

ברגע שיש לנו את זהונות של האדם אפשר לחlobber יותר מידע עליו. ניתן ללחוץ את האדם, לעקוב אחר הרגלי הקנייה שלו ולהפעיל אליו מניפולציות, לגנוב לו אפילו את זהונות.

אם בוגרנו גילו מידע עסקי, הרווח של התקוף רק גדלה. ריגול תעשייתי.

בנוסף לתקיפות תוכנה, אפשר פשוט לאוות את הבן אדם מכניס את הסיסמא שלו למשיר. ברגע שגונבים את הטלפון או השעון החכם אפשר להוציא את כל המידע באופן קל.

סмарפונטים באופן פרטני יותר מאבוטים, עם טביעה אצבע, ID Face, והיכולת לחסום ממשיר מרחוק. כל שאר הדברים עדין נמצאים מאוד מאחור בנושא.

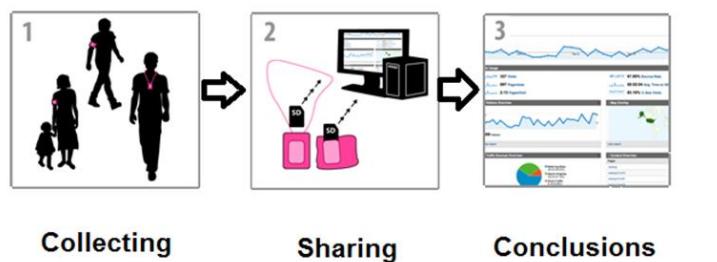
דוגמא: סטודנטים מ-DIM תיכanno מודל של צב שמערכות AI זיהו כרובה. זה בנסיבות היה יכול להיות הפוך ורובה היה מזוהה ממשהו תמים.

הרצאה 3 – מבוא לBIG DATA ו-IOT

יש המון מידע שמסתובב בעולם שmagיע מהרבה מקורות שונים. למשל, רשות חברות, תמונות, סרטונים GPS, RFID, הרב קוו שלנו. כל המידע הזה נאגר ונוסף וונצירות מערכות חדשות שתומכות בקבלת החלטות.

בג DATA יוצר מערכות חדשות לחלוּטן לתמיכה בקבלה החלטות ומגדיר כמיות נתונים עצומות ממקורות שונים. בגין כמהו המידע העצומה והסיבוכיות שבה (מגעה מהרבה מקורות, סנסורים של מג אוור, תగובות בראש חברותית, תמונות, וידאו, קבלות, שמירות נתוני GPS ועוד) לא ניתן לנתח אותו ולחשיך מסקנות בדרכים המקבילות. התפענה התרחשה בעקבות העלייה בקבלה נתונים, התפתחות רשותות חברותיות, גול, שירות ענן של AMAZON ומיקרוסופט וכו'. הרבה ארגונים, חברות וממשלות אוספים ומנתחים כמיות עצומות של מידע, לרוב לצורך רוחן.

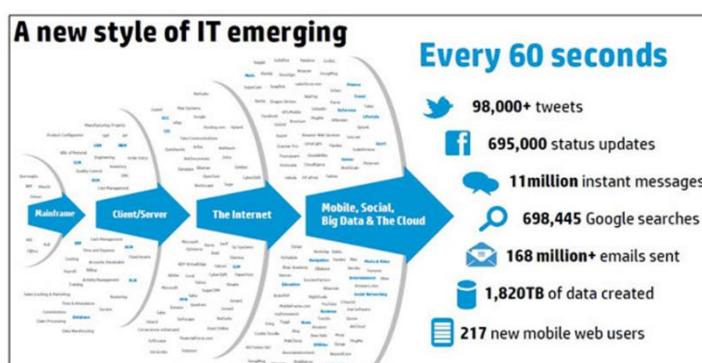
90% מהDATA בעולם נוצר בשנתיים האחרונות. כל ים אנחנו מייצרים 2.5 קוונטיליאן בתים של DATA

איסוף מידע איסוף של מידע יבש. מצלמות, סנסורים, GPS, תשלומים, מאגרי מידע על האנשים. כל המידע זה יישם לחלוטן. הרבה הרכבה נתונים ועובדות.

שיתופי המידע
המידע זורם לבעלי עניין (חברות ביטוח, חברות מכירות, ממשלה וכו'). כמובן שיש סוגיות אתיות בנושא, בעיקר בנושא צנעת הפרט.
יש הבחנה בין נתוניים אישיים (תאריך יום הולדתו, שם, גיל וכו'), שלרוב לא נרצה לתת אותם. נתוניים התנהוגתיים, זה מה שאנו חוננו עושים. אנחנו לומדים בטכניון, אנחנו נוסעים לאיביזה. גם זה מנותח ולרוב את המידע הזה נספק יותר בנדיבות.

הסקת מסקנות
ביחסות המידיע, האלבה בין מקורות שונים ומיפויים מסוימים.

از מה ההגדה של ביג דאטה? לפי WWW:

1. High volume – כמות המידע גבוהה

.2 – מהירות/קצב שהמידע נוצר

3 – מגוון סוגים הדאטא הנוצריים.

IBM הוציאו עד Veracity – כמה המידע נכון או לא נכון. למשל, פיק נזע, סקר שرك סימנו בו תשובות בלי לקרוא. בערך שליש מבעלי העסקים לא סומכים באופן מלא על המידע בשביל קבלת החלטות.

האתגרים

פיתוח יכולות. תכנון אלגוריתמים, מודלים ותבניות שakan יעיצמו את התובנות. וזאת כמובן עם כמהות דاطה אדרה. האתגר הגדול, זה קבלת החלטות בזמן (אנליזה לocket זמן).

צריך לדעת להצליב את המידע (בין פורמטים שונים).

כארך המידע רב מיום, צריך לדעת כיצד לנוקות אותו (שגיאות, ערכים חסרים, פורמטים שונים של תאריך ועוד).

הרב שיטות של כרית נתוותים קשות למימוש מבוצר, ונעשים מחקרים בנושא.

ניתוח של ביג דאטה

כשיש לנו הרבה מידע ביד, צריך לעשות לו ניתוח (Analytics). יש 3 סוגים של ניתוח:

1. Descriptive – מתאר את מה שהוא. תוצר הניתוח מגע לגורם האנושי שמעיר מה יקרה בעתיד וקובע החלטות באופן אנושי, בהתאם לתיאור שסופק ע"י הניתוח.

2. Predictive – ניסיון להעריך מה הולך לקרות, למשל ע"י ML. מבין וצופה מה יהיה בעתיד לאור הנתונים שנוטחו מהביבג דאטה.

המטרה העיקרית היא שיווק, הבנת צרכי לקוחות והעדפותיהם.
3. Prescriptive – מגיע למסקנה וגם מנסה להציג מה לעשות. למשל, הצעת מחיר לינה לפי איזור,

1. aggregation – למשל אם יש לנו מידע מרובה סנסורים, במקומות להציג את המידע מכל סנסור אשר נשלח אליו נתונים ממכשירים שונים. סעיפים חמוץ בזיהויים.

2. ML Clustering – איחוד עצמים בעלי תכונות משותפות לפי קритריונים מסוימים. מחזיקים מידע אחד שוכב כל העצמים בחלקון זה.

3. ML Classification – מראש מ민יים עצמים לקטגוריות שהוגדרו מראש, ואז מחזיקים את המידע לכל קטgorיה. המידע בו עצמים שונים יכול להיות שונה לגמרי בינו עצם לאותה קטgorיה.

Big Data - Analytics

לדוגמה:

- בגלל ש-4 החישנים זהים ובאותו אזור, אפשר להבין שככל האזור היה מתנהג דומה, ואין צורך באספקת מידע של כל 4 החישנים, מספיק ממוצע שלהם (כאיין חישןAnalytics נעשה עפ"י) שמי בין הסנסורים השונים, שיימי ייחסו לממוצע, התיחסות למקומות, לשעות היום/לילה לחות/יחסית וכו'.

Descriptive Analytics

כורה מידע, ומבצע aggregation Data. מאפשר גילוי תכניות התהagaות כדי להציג נתונים. אפשר לדעת מה קרה. למשל, סיכון אשראי של לקוחות (לפי התנהגות בעבר, מצב חשבון קודם, רכוש נכסים וכו'). בסופה של דבר, התוצר מהניתוח מגיע לבנקאי, והבנקאי עצמו מחליט האם לחת אשראי לקוחות. הניתוח פה הוא רק כדי עזר לפישוט וסיקור הנתונים עבור הבנקאי.

Predictive Analytics

מנסה לנבأ מה הולך להיות, לפי מודלים ופונקציות סטטיסטיות, על סמך נתונים שקרו בעבר. אפשר לדעת "מה צריך/כדי לעשות". למשל, חברות שונות שבודקות נתונים מכירות, פרסום, תוצאות בפרסוק ועוד, ולפי זה החברה יכולה להסיק מסקנות לגבי העתיד.

Prescriptive Analytics

משתמש בסימולציות ואופטימיזיות על נתונים מה עבר על מנת לתת תשובה מה יהיה בעתיד. למשל, חברת שמייעלת את המלאי שלה. היא יכולה לדעת את צפי הצריכה בעתיד ומראש להזמין מלאי. עדין לא בשימוש נרחב, רק 3% מה חברות לפי גרטנר.

דוגמאות הסטארטअפים:

סטראטאקס ובקפה החדש

היום:

- למחמת התחלת המכירות שלו נדגמו תוצאות בבלוגים, טוויטר ופורומים של קפה.
- בצהרים אופיין שטעמו טוב אבל מחירו נראה יקר.
- תגובה תוך שעה: המחר יריד ובסוף היום לא צען יותר תוצאות חדשות.

בעבר:

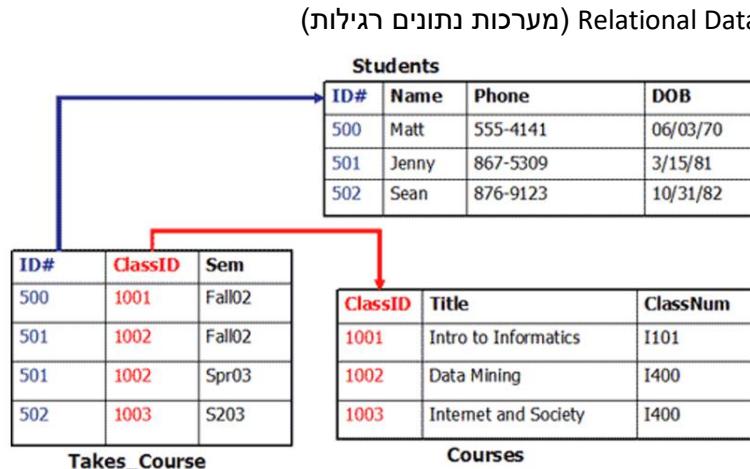
- המתנה לתוצאות מה שיטה שיעברו ע"י אנשי המכירות
- אפיון הבעיה
- תגובה רק אחרי מספר שבועות.

דחיסת נתונים

- ▶ דחיסת נתונים תקטיים כМОון את גודל המידע.
- ▶ הדחיסה מצומצמת בצורה טוביה מאוד את צריכת האחסון.
- ▶ הדחיסה חוסכת זמן רב עבור העברת המידע ועבור הגיבוי שלו.
- ▶ הדחיסה חוסכת משאבי תקשורת יקרים ומשאבי אחסון יקרים עבור גיבוי המידע
- ▶ המחיר הוא זמן העבודה כМОון של האינפורמציה.
- ▶ אחד הפתרונות לצמצום עבודה המידע הוא שימוש בדגימות בלבד אשר מספקות מבחינה סטטיסטית.

ניהול מערכות מידע בעולם הדא
בגלל WWW, מסדי נתונים רגילים היו יקרים מדי לתפעול ולא הגיעו לביצועים טובים. מסדי נתונים רגילים הפכו להיות צוואר בקבוק. בഗול פיתחו את שיטת Map Reduce.

את המידע עם מחלקים (reduce chunks), וכל חלק כזה מופיע למחשב אחר (map), כאשר המחשבים עבדו במקביל. לבסוף, כל החלקים התאגדו לtower מחשב אחד שספק את המידע הנדרש.

3 הטבלאות מוגדרות הרטיטית מראש. מה זה אומר? ה-ID הוא בדיק 3 ספרות למשל. הטלפון זה 3 ספרות, מקף, ועוד 4 ספרות. המרכיבים האלה יורחות לרשותה של מיקום בדיסק, שהוא בדיק לפי הגודל שהוא הוגדרה בו.

NoSQL

מאגרי מידע הכוללים נתונים בנחאים גדולים, מקורות רבים, נפחים משתנים, סוגים שונים. המידע אינו מאורגן לפי שיטה כלשהי, Unstructured.

בניגוד למערכות נתונים רגילות, זה מבוסס SQL.

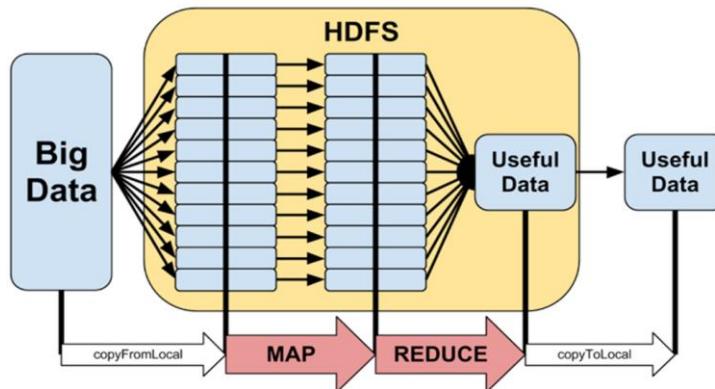
.Hadoop Distributed File System ,Document Oriented Data Base (XML)

```
<CATALOG>
<CD>
<TITLE>Hide your heart</TITLE>
<ARTIST>Bonnie Tyler</ARTIST>
<COUNTRY>UK</COUNTRY>
<COMPANY>CBS Records</COMPANY>
<PRICE>9. 90</PRICE>
<YEAR>1988</YEAR>
</CD>
<CD>
<TITLE>Greatest Hits</TITLE>
<ARTIST>Dolly Parton</ARTIST>
<COUNTRY>USA</COUNTRY>
<COMPANY>RCA</COMPANY>
<PRICE>9. 90</PRICE>
<YEAR>1982</YEAR>
</CD>
<CD>
<TITLE>Still got the blues</TITLE>
<ARTIST>Gary Moore</ARTIST>
<COUNTRY>UK</COUNTRY>
<COMPANY>Virgin records</COMPANY>
<PRICE>10. 20</PRICE>
<YEAR>1990</YEAR>
</CD>
```

דוגמא ל-XML:
מוסיפים מרקרים למסמן.
<Marker></Marker>
בגלל שאנחנו שמים את המרקרים, כל מידע יכול להיות באיזה אורך או פורתט שנרצה. אין הגבלה.
החזקת מידע שלא מאופין מראש.
מחיר הנוסף הוא כМОון המרקרים עצם, אבל הם בטלים בשישים מול גודל המידע.

הרצאה 4

כעת נדבר על Hadoop. Hadoop הוא מיזם המידיע מוחלט, שהמגזרים לוחיות. ישנו מספר עותקים לכל בלוק בשבייל גיבוי מידע זמין במקורה של נפילה. מבנה זה מאפשר עבודה בסוגנון Map Reduce על העותקים השונים. מבחינת חישוב ענן וSQL, זיכרנו זה דבר אינסובי (תמיד אפשר להשאיל עוד ולקחת).

היתרון של Hadoop נובע מכך שהמידיע מוחלט באופן מקבילי ולא סריאלי. הניתוח מתבצע ב-Java בתופסת כלים. חברות תעבור לעבוד עם hadoop כאשר יש לה הרבה מידע (בערך 10tera) או שאליות שדורשות הרבה משאבי. ההבדלים העיקריים אל מול SQL הם בסמכות הקריאה והכתיבה, ובאחסון המידע.

כתיבה ב-SQL בהינתן שני מסדי נתונים של SQL, A ו-B. כאשר נרצה לכתוב מ-A ל-B נצטרך לדעת הרבה דברים. כמו מבנה השדות של A, מבנה השדות של B, איך להתאים מידע מ-A ל-B (למשל, תאריך אירופי לתאריך אמריקאי). בנוסף צריך שהמידע המועבר יכול את כל סוגי המידע מ-B מיפה לקבל, אחרת נקבל שגיאות.

קריאה ב-Hadoop
כאשר כותבים מידע, פשוט מעבירים אותו ללא כללים.
כאשר רוצים לקרוא את המידע, יש תוכנת Java שמאפיינת את הקריאה, ולא מופיעים את המידע עצמו.

לxicom, ב-Relational Database, המידע מאוחסן ב-DB גדול. הטבלאות, מידע, קרייה וכיתה, הכל מוגדר מראש.
ב-NoSQL המידע דחוס, ומשוכפל לבסיס מידע קטן יותר. אמן זה תופס יותר מקום, אבל בגישה "מקומ אינסובי" זה לא משנה, והיתרון זה הזמן עיבוד מקבילי על המידע.

גישה להעברת מידע-Hadoop
אם אחד השירותים לא תפרד באופן זמן, המידע ממנו לא יגיע. יש שתי גישות אפשריות:
1. העברת המידע שכן יש לשאר השירותים. מתוך הנחה שהמידע החסר יגיע בסופו של דבר או שהוא שיש זה מספיק.
2. בסופו של דבר, הכל מתבצע במעטפת קוד Java, لكن אין בעיה לתכנן קר שזה יכח עד קצט עד קבלת המידע או לנסות להשיג את המידע החסר משרת אחר.

גישה להעברת מידע- RDB

מסדי נתונים רגילים יעבירו מידע אך ורק אם הוא מושלם. יש להזrina שימושים (כמו בבנק).

יש כלים, כמו Hive של פיסבוק שמאפשרים כתיבת שאלות בSQL מעל Java, Hadoop, ובעצם מביאים את הלוגיקה SQL לעולם המבוזר. יש גם שירותים שמאפשרים שאלות בשפות חופשיות יותר, שמתרגמות JAVA ואז ל-Hadoop.

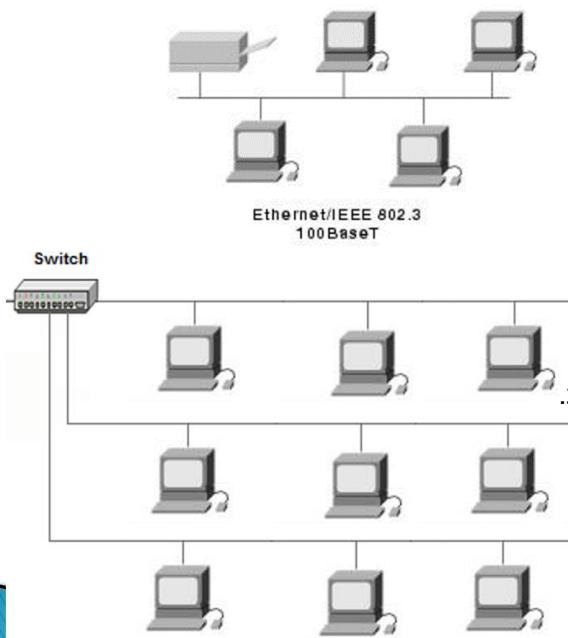
רשתות ותקשורת מחשבים

התקשורת בין דברים לבין עצמם ובין אנשים יוצרת הרבה אפשרויות שונות של ייצור מידע. מידע זה מאפשר לתחקoot וללמוד תהליכיים שונים. כמו, מעקב אחרי חוליה משוחרר מבית חולים, התנהגות של נהגים ע"י סנסורים, סטטיסטיקה ועוד.

סוגי התקשורת יכולים להיות יחיד לחיד, יחיד לרבים, רבים לאנשים, סנסורים ומערכות מידע. האינטרנט, כפי שהוא מתוכנן כיום, לא יודע להתמודד עם כמויות תעובה גדולות כמו אלה שמצוות. כ-75% מהתעובה באינטרנט היא בתוך Data Centers. עומס של תעובה עצומה בין יחידות הקצה לבין עצמן ולבין ל��וחות להפעלה וניתוח המידע. בעתיד יוצר עומס רק על התקשורת ועומס רק ב-Data Centers. עומס של תעובה עצומה בין יחידות הקצה לבין שני סוגי תעובה: שוטפת או בפרצים (burst), כמו שכולם מתחברים בעבר לנטפליקס אז יש פרץ של תקשורת שידור).

דרכי התמודדות אפשריים:

1. תכנון נכון.
2. ניהול תקשורת-b-Teats-Shadows, כמו fog, שזה ענן קטן ונמוך יותר. למשל מעין ענן קטן לאזרם מסויים ואז רוב הבקשות של האזרם יונחו עמו fog ולא יעלו לאינטרנט.
3. תכנון Data Centers מבוצרים.
4. ניהוליעיל של Web caching.

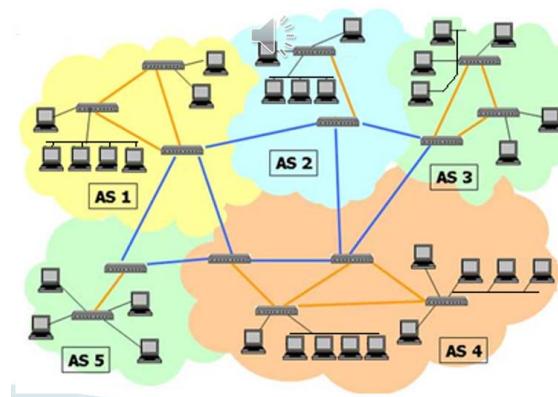

מבנה האינטרנט- רשת מקומית
אתרנט-יש פה 5 יחידות שמחוברות על בס. כל יחידה יכולה לשלווה ביטים על הבס, אבל רק יחידה אחת בכל רגע יכולה לשדר. הכל מתנהל לפי פרוטוקול כאשר כל יחידה יכולה להקשיב. ההבדל בין התקן האינטרנט לתקן IEEE 802.3 זניח (ביט וקצת נוספת) ולכן תומכים בשניהם. זהו רשת מקומית. מספר רשתות מקומיות ניתן לאיחוד ע"י Switch, שזו קופסה עם חומרה חזקה ותוכנה חזקה שמודעת לנtbפ הودעות בין רשתות LAN קטנות. לדוגמה, אם יחידה בשורה הרכונה תשדר לשורה השנייה, ויחידה בשורה השנייה תשדר לשורה השלישית, זה יתבצע במקביל. אבל אם יחידה בשורה הרכונה תשדר ליחידה בשורה השלישית, הסוי' ידע לסנן את זה בכר שיפסיק שידורים אחרים לשורה השלישית.

רשת ה-WAN

כמו סוויצ'ים שմדברים אחד עם השני, מוצעים את זה דרך נטב (ראוטר). זה מחשב ליחידות שלא נמצאות באותו LAN לדבר אחת עם השני.

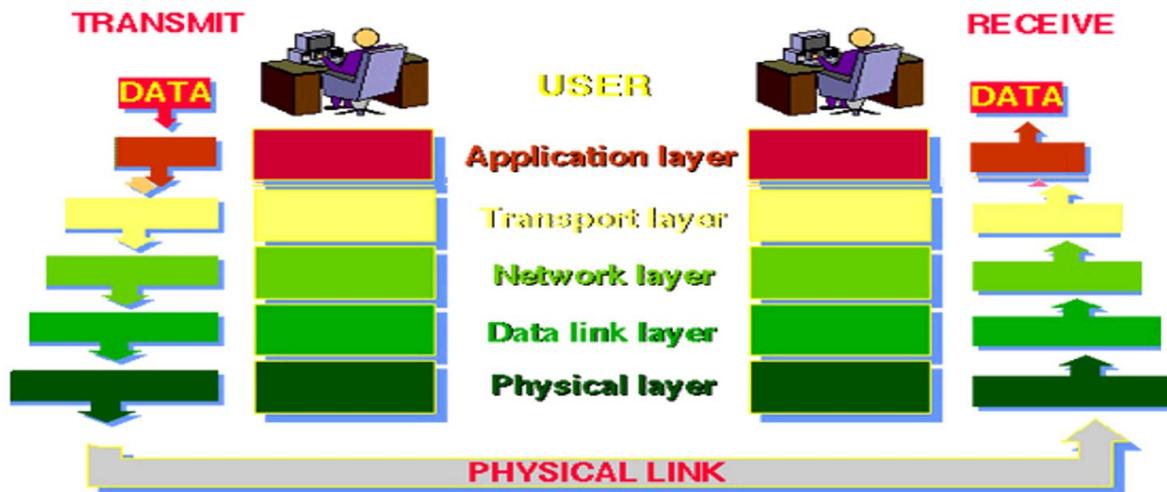
אז מה זה בעצם האינטרנט? זה חיבור של נטבים. ואז כל יחידה יכולה לדבר עם כל יחידה אחרת דרך נטבים שונים. האינטרנט נהיה גדול מדי לשכיב להסתמך רק על תקשורת נטבים, ולכן חילקו את האינטרנט למיצוקות אוטונומיות (AS). בעצם, כמה נטבים יוצרים AS. בתחום AS יש שני סוגי של פרוטוקולים: פרוטוקוליים פנימיים שמאפשרים לנטבים לדבר אחד עם השני בתחום AS שלהם. בנוסף, נטבי גבול (border gateway) הם נטבים שיודעים את הדרך החוצה מ-AS ולהיכנס ל-AS אחר. מרגע שנכנסו ל-AS חדש, שאר המסלול יהיה לפני הנטבים המקומיים. נטבי גבול רק מאפשרים לחצות AS, אבל לא מעבירים את המידע את כל הדרך, רק את הגבול בין AS.

כמובן שיכולה להיות המון בעיות כאשר משדרים מידע, במיוחד כשהוא חוצה הרבה רשתות. איבוד מידע, אמינות מידע, איך לשחרר תמונה דחוסה, איך לשדר מחדש מידע וכו'. لكن תוכנת התקושרת מוחולקת למודולים שנקראים שכבות (layers). כל שכבה עוסקת בפתרון בעיות ספציפי. של שכבה מעל, פותרת בעיות אחרות אבל נסמכת שהשכבה מתחתיה פתרה את הבעיה שלה.

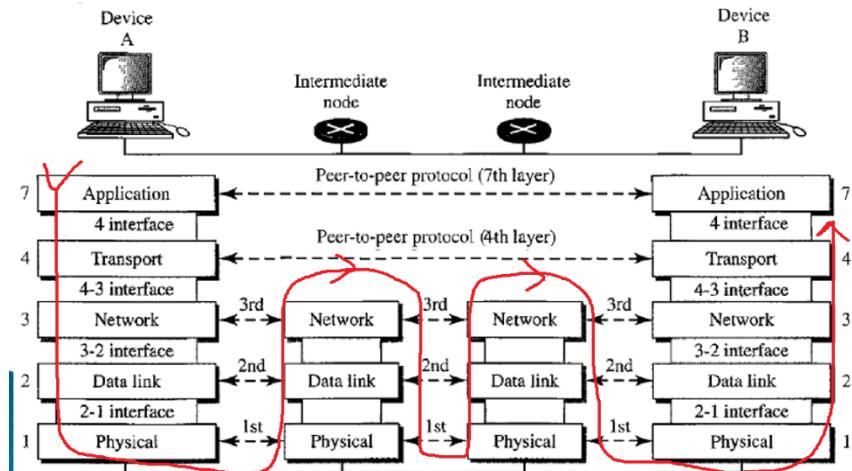
בעיות לדוגמה: אפיון 0 ו-1 פיזיים, זיהוי שגיאות ותיקון, מניעת התנגשות בשידורים הדדיים, ניתוב הודעה בaczורה נכונה על מחשב היעד, תמייהה בהצלחה השידורות ובאפשרות לקבל הודעה של מספר אפליקציות.

מעבר ונסביר על השכבות.

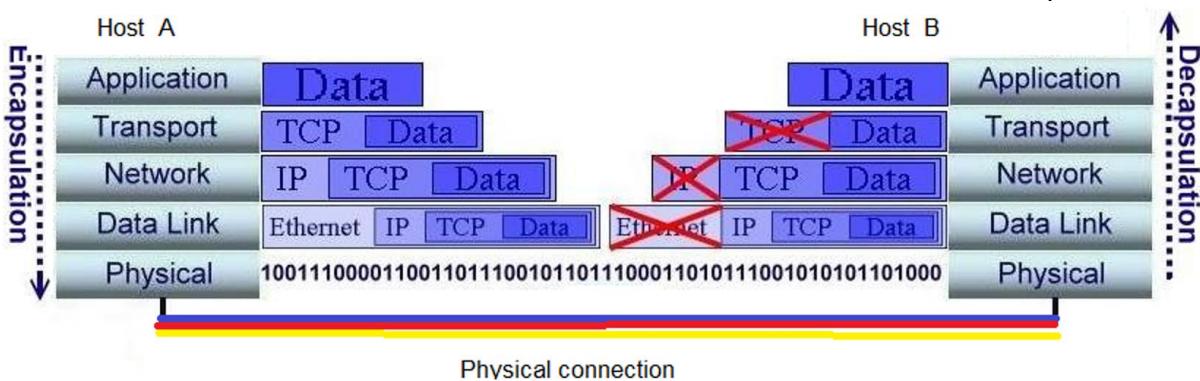

- Physical - חומרה, תדרים. אחראית על שידור הביטים.
 - Data Link - לגנות ולתקן שגיאות. להיזהר ולהימנע מהתנגשויות על קו משותף.
 שתי השכבות הללו, מספקות כדי לחבר מחשבים ב-LAN.
 - Network - תdue לקשר בין מחשבים בכל האינטרנט, מחשבים שנמצאים ברשתות שונות. מכירה את הטופולוגיה של המקור, נסמכת ש-data link עובדת טוב ותdue לשלח את המידע אל היעד.
 - Transport - לדאוג לעומסים באינטרנט ולדואג לעומסים בין תחנות. סמכת על קר שה-network יודעת לאיפה צריכה להעביר את המידע. תdue לעשות שידורים חוזרים אם צריך. תיאום ביטים (האם זה מיועד למייל? האם לכרכום? האם ל��区?).
 - Application - האפליקציות. יכולות להיות אפליקציות רגילות או שמקבלות לפי פרוטוקולים מיוחדים כמו FTP או HTTP.
 הקשר בין שכבות מקבילות (למשל Network אצל מקבל ואצל השולח) הוא ששתייהן צריכה לתמוך באותו פרוטוקולים.

הקשר בין שכבות כל שכבה מדברת עם זו שמתחתיה וזו שמعلיה לפי API מסוים.
 שכבות 4 ו-7, לאחר הקישור, יכולות לדבר ישירות בין המקור ליעד.

מבנה חבילת התקשורת

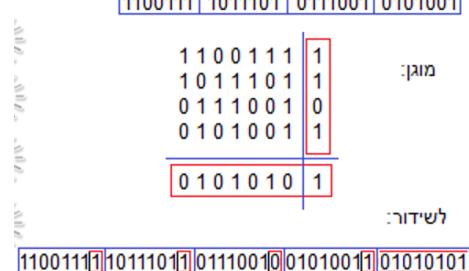
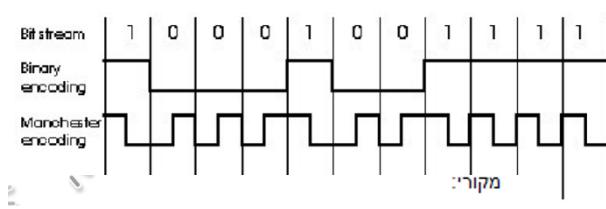

ברמת העיקרון, כל שכבה מוסיפה עוד header מגיע לקובץ. כשהميدע מגיע לצד השני, הוא מתחילה למחוק את headers אלה. ככה הוא יודע בכל שלב האם הוא צריך להמשיך לפענוח את המידע, או לעזור כיון שהميدע לא מיועד אליו ולהמשיך לשולוח אותו ולאן.

בקודנה מעניינת: רמת ה-Link מסיפה חלק מהميدע בהתחלה וחלק מהميدע בסוף של הקובץ, כדי לאפשר קריאה יותר מהירה ולשפר ביצועים. לכן, ברמת ה-DL, לעיתים קוראים לחבילה frame.

תפקידי השכבות

השכבה הפיזית, משדרת את האינפורמציה על הרשות, לפי קידוד מסוים. למשל קידוד מניטסטר, שדורש שבכל בית יהיה שניי במתח (אם הביט זה 1, אז המתח יהיה גבוה ואז נמוך, והופך אם זה 0), כדי לתunken שגיאות שיכולות להיווצר בכלל אי סyncron מדויק של שעונים.

שכבה ה-Data Link דואגת לתקינות השידור. מוסיפה מידע בקרה לגילוי או תיקון שגיאות, ואם צריך עשו גם שדרורים חוזרים. למשל, בית זוגיות דו מימדי.

שכבה הרשות, תפקידה להעביר חבילות תקשורת מתחת המקור אל תחנתה היעד. דורשת ניהול מיפוי של הטופולוגיה של האינטרנט, קבלת החלטה באיזה מסלול יש להעביר חבילה (לרוב, לפי מספר הקשרות המיניימי'), ניתוח חבילות לפי כתובת IP ומחליטה לאן לשולוח, קישור בין רשתות פיזיות שונות, פירוק והרכבת של חבילות תקשורת על פי מגבלות (למשל, אם מרשת אחת חבילה היא בגודל X וברשת היעד חבילה היא בגודל Y, אז צריך לדעת להתאים).

שכבה התובלה, דואגת לתקינות המידע ולהעבրתו לאפליקציות יעד. שכבה האפליקציה משתמש במידע עבור שימוש כלשהו, ולעתים עבור פרוטוקול אפליקטיבי כמו HTTP.

הרצאה 5

כתובות זהה מספר בינהר שמאפיין את תחנת המקור ואת תחנת היעד. כרטיס הרשת מażin לקו (אופטי, נחושת, אויר) יוכל לקרוא את כל ההודעות שמתכולות אליו אבל יבחר לחתך רק את ההודעות שכתובות היעד שלון זהה לכתובות שצרכוה או מוקנפת לכרטיס. או בקרים מיוחדים, Multicast (שידור לקבוצה). יש כתובות שקובצתן מסויימת מתחשפת בכתובות הרצאת וכל מה שימושה אליה, כל מי שבקבוצה יזכה את זה, -Broadcast (שידור לכלולם), לרבות הכתובת הרצאת מורכבת רק מ-1.

כתובות MAC

צרובות בכרטיס התקשרות, מאופיניות ע"י 48 ביטים (למשל B8:0F:41:80:45:6E) כאשר 24 הביטים הראשונים זה יוצרן הכרטיס. יוצרן שגמר את כל ה-²⁴ אפשרויות שלו, פשוט יקבל כתובות יוצרן חדשה.

כל כתובות של כל כרטיס רשות ייחודית בעולם!

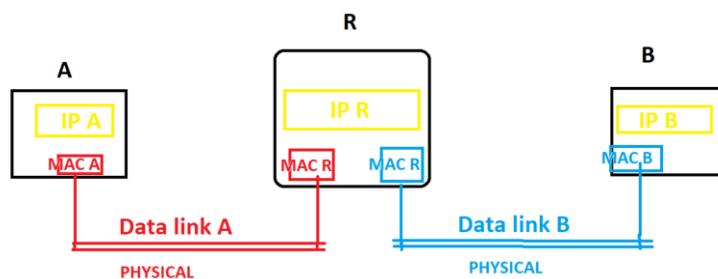
הכתובות האלה נראות אותו דבר גם באתרנט וגם בוIFI וכן פיתוח תוכנות לפי הפרטוקולים שלהם יחסית קל. (לא צריך לבצע התאמות).

הכתובת הרצאת היא בפועל כתובות LAN, וכך כל התחנות שוממות כל שידור, וכל תחנה בוחרת את ההודעה שמכונת אליה. בפועל, מחשב מדבר ברמה 2 בכתובת MAC (בLAN שלו) אבל מכיוון שהאינטרנט מחובר דרך נתבים, והמעבר בין נתבים הוא קפיצות, ברמה 3, המחשב מדבר בכתובת IP (מדובר על כל הכתובות באינטרנט).

כתובות IP

כתובות לוגיות (ולא צרובות בכרטיס, אין פה כרטיס באמת) בפורמט זהה עברו כל היחידות המוחברות לאינטרנט דרך פרוטוקול IP. גרסה 4 נפוצה, קיימת גם גרסה 6. הכתובות מקודדות ע"י מעטפת קוד באופן ידני, אבל רוב הפעמים באופן אוטומטי ע"י DHCP. מקבלים את IP בדרגה 3, באופן וירטואלי לחלוין. אין תלות באיזה רשת נמצא או איפה מכשיר. לאחר מכן, כשיורדים לדרגה 2 חוזרים לדבר עם כתובות MAC שיכולה להיות שונה אם זה אתרנט או רשת סלולרית. כל מחשב שיש לו כתובות MAC מקומית, יש לו כתובות IP גlobilit.

IP מאפשר לחבר רשתות מטיפוסים פיזיים שונים או שווים ע"י נתבים שמחברים בין רשות לרשות.

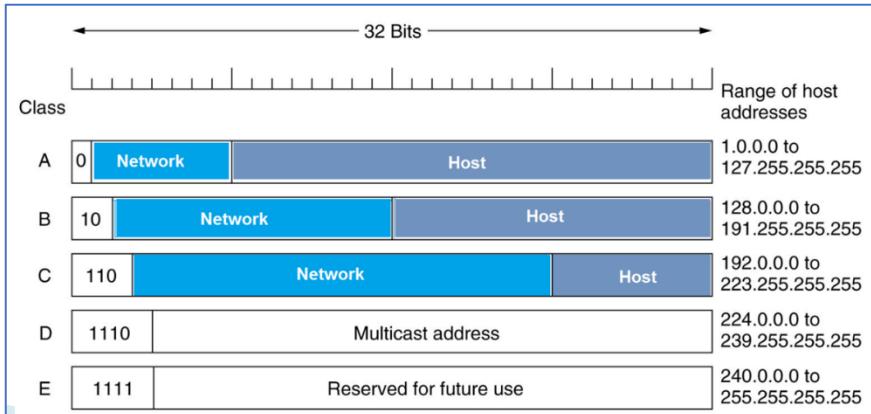

יש פה שתי יחידות (A,B) שמחוברות דרך אותו נתב. לכל אחד מהיחידות יש כתובות IP (שכן כולן מדברות עם האינטרנט). בנוסף, לנtb B יש כתובות MAC ברשת A וגם כתובות MAC ברשת B.

IP של A רוצה לשלוח הודעה לIP של B. הוא ייצור הודעה ורושם שהיא מיועדת לIP B ברמת ה-IP (רמה 3). כת רמה 3 מבקשת מרמה 2 לרשום הודעה לנtb B בFORMAT MAC בשיביל של IP B שזה יצא לאינטרנט. A MAC A יעביר הודעה ל-IP R, שיעביר את ההודעה ל-IP R. IP R יזהה שההודעה מכוונת לIP B והוא יבקש מIP B את MAC R של רשת B לשילוח הודעה ל-IP B. IP B יעביר את ההודעה ל-IP B וSdkבל אותה. נשים לב ששילוח ההודעה, ברמה הלוגית היא בכתובות IP, אבל ברמה הפיזית דרך MAC.

כתובות IPv4

כתובת IP גרסה 4 בנויה ממיליה של 32 ביט שמחולקים ל-4 חלקים של 8 ביטים. הכתובת מחולקת ל-ID Net ID ו-ID Host. ID Net זה כמו שם המשפחה, מקדים את כל המחשבים שנמצאים באות הרשות. ID Host זה הכתובת הlokality של כל מחשב. החלוקה של ID Net ו-ID Host היא לא קבועה, זה תלוי ב-Class של הכתובת.

על E ו-C לא נרחב. בהתאם ל-class, הכתובת של ID יכול להיות 8, 16 או 24 ביטים. יכול להיות 8, 16 או 24 ביטים. לפि תחילת כל class, נתב יוכל לדעת מראש אם המידע מכון אליו או לא (למשל, אם הוא ברשות של 8 ביטים אבל ההודעה מיועדת לרשות של 16 ביטים. את זה הוא יכול לגלו מידית לפי הкласс). בהתאם, מספר הביטים למחשב יכול להיות 16 או 8. כאמור, ב-A class אפשר לשימוש ברשות אחת 2^{24} מחשבים.

	כמות רשות אפשרית	כמות מחשבים ברשות
class A	$2^7 - 2 = 126$	$2^{24} = 16777216$
class B	$2^{14} - 2 = 16382$	$2^{16} = 65536$
class C	$2^{21} = 2097150$	$2^8 = 256$

חברות "מקורבות לצלהת" כמו IBM ו-T&T קיבלו כתובות A. הטכניון קיבלו B.

חברות יותר קטנות קיבלו C. לצורך העניין, הווIFI אצלי בבית הוא C. הורדנו 2, כי הכתובות שהכל 0 או הכל 1 שמורות.

איך ניתן לחלק 32 ביטים? נחלק אותם ל-4 מילימים של 8 ביט וונשים נקודה.

1100000010101000000000111101001

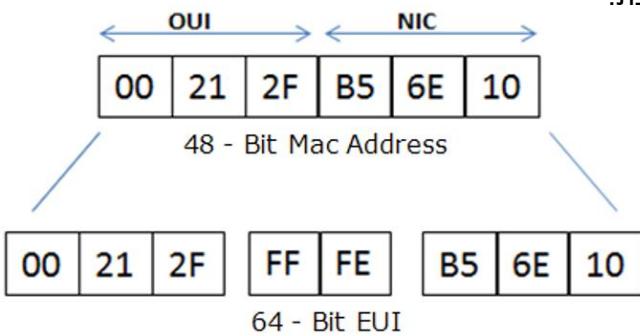
11000000.10101000.00000001.11101001

לאחר מכן, נהפוך כל מילה לדסימלית. להתרען על בינהרי לדסימלי.
192.168.1.233

סה"כ כתובת IP גרסה 4 יש מראה כמו 2,113,658 רשות, שכמובן זה לא מספיק.

כתובת IPv6

ייצוג ע"י 128 ביטים. מיוצג ע"י 8 ספרים HEX בני 4 ספירות. משמשים 0 מוביילים, ובולוקים רק של 0 גם משמשים. FEFB:2BC1:0000:0000:0000:0000:0000:DAA1:63:::FEFB → 2BC1:0000:3268:DAA1:0063:0000:0000:0000:63:::FEFB הגרסאות הראשונות מנגננת את העבודה ש-MAC הנקודות, ובעזרת כתובת MAC בונה את הכתובת. כתובת MAC (ביחד עם תוספת בשביל להשלים) תהיה ה-LSB 64 של הכתובת.

הבעיה: רוב הנטבטים לא תומכים בתקן זה, ולכן יש מצב שהודעות לא יגיעו לידי שלחה.

Network Address Translation

כל שטחן כתובות IP, נועד לפחות את מצוקת הכתובות. מוגדר ב-RFC-2663.

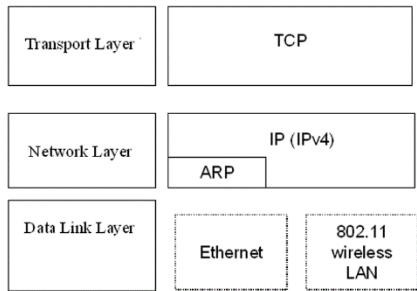
מוקם בקצתה של רשות מקומית (יכול להיות ממוקם קצר במחשב של הנטב), ומחזיק אוסף של כתובות IP חוקיות שמקצות לרשות המקומית. למשל, עבור רשות מסוימת מוקצות X כתובות, אבל זה פה X3 מחשבים. אז לכל מחשב ברשות המקומית תהיה כתובה IP "אילו" חוקית, על מנת שיוכלו לדבר אחת עם השניה. כאשר מחשב ירצה לשולח הודעה החוצה, NAT יקצתה לו כתובה אמיתי רק בשבייל שליחת ההודעה, וכשתחזיר תשובה, הוא ידע לאיזה מחשב ברשות המקומית ההודעה מכוונה.

בעצם, ל-NAT יש בנק כתובות שקטן מספר המשמשים תחת הנהנה שלא כל המחשבים מתמחברים לאינטרנט בו זמינים. עוד פתרון חח"ע הוא להשתמש בכתובות אחת עם המרת ports.

לסיכום, איך עוברת הודעה?

- ▶ באינטרנט שלוחים מכתובות ה- IP של המקור לכתובות ה- IP של היעד.
- ▶ בפועל, תחנת המקור שלוחת מכתובות ה- IP שלה, דרך שכבת ה- MAC Data Link שלה לכתובות ה- IP של הנטב שלה (ומזכירה בחבילת ה-IP מה כתובתה ומה כתובת היעד באינטרנט).
- ▶ הנטב שלוח את ההודעה (הוא רק נותן שירות ומשאיר את הכתובות ב- header של ה- IP כמו שהן) דרך שכבת ה- Data Link שלה לכתובות ה- MAC של הנטב הבא.
- ▶ הנטב הבא (אחרון כאן בדוגמה) שלוח את ההודעה דרך שכבת ה- Data Link שלה לכתובות ה- MAC של היעד.
- ▶ שכבת ה- IP ביעד תזהה שזה עבורה לפי כתובת היעד ב- IP.

הרצאה 6

Address Resolution Protocol

מתרגם כתובות IP לכתובות MAC. בtower אותו LAN, כאשר שכבת רשת תשלח הودעה לIP אחרת, ה-IP של היעד יתורגם לMAC ע"י ARP. המידע זהה יועבר לדינמי שידע לאיזה כתובות לשולח את המידע. כאשר רוצים לשולח הודעה למחשב ברשת אחרת, ARP יביא את כתובת MAC של הנטב.

תחנת המוקור שואלת את ה-ARP: מהי כתובת ה- MAC של הנטב שלי (שmagder אצלי, בכתובת IP שהוא Z.Z.Z.Z)? ARP: כתובות ה- MAC היא tt:tt:tt:tt:tt:tt.

תחנת המוקור: שלוחת את ההודעה לכתובת ה- MAC של הנטב (ומזיכה בהביבת ה-IP את כתובות ה-IP שלה ושל היעד באינטרנטן). נתב ראשון (אחרי שמחה לאיזה נתב לשולח) שואל את ה-ARP: מהי כתובות ה- MAC של הנטב הבא (שmagder אצלי, בכתובת IP שהוא y.y.y.y)? ARP: כתובות ה- MAC היא zzz:zzz:zzz:zzz:zzz:rrr.

נתב ראשון: שלוח את ההודעה לכתובת ה- MAC של הנטב השני (ומזיכר בהביבת ה-IP את כתובות ה-IP שלחנהת המוקור ושל היעד באינטרנטן). נתב שני (אחרי שמחה שתחנתה היעד ברשת המקומיות שלו לפי כתובות ה-IP) שואל את ה-ARP: מהי כתובות ה- MAC של תחנת היעד (שmagderת אצלי, בכתובת IP שהוא x.x.x.x)? ARP: כתובות ה- MAC היא www:www:www:www:www:www.

נתב שני (אחרון כאן בדוגמה) שלוח את ההודעה דרך שכבת ה- Data Link שלה לכתובת ה- MAC של היעד. שכבת ה- IP ביעד תזהה שזה עברורה לפי כתובות היעד ב-IP.

איך ARP עובד?

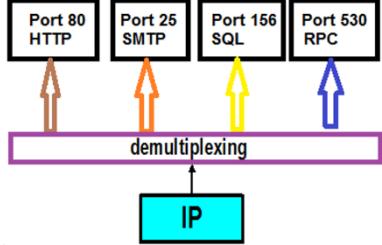
תחנה שרצה לדעת את כתובות MAC של כתובות IP מסויימת שלוחת הודעת Broadcast מיעודה שידועה בתור הודעת ARP (כל התחנות באותו LAN, כתובות היעד כולן). רשומות הכתובות הפיזיות והלוגיות של המוקור, כתובות לוגיות של היעד, ומקומות ריק (בשביל הכתובת הפיזית של היעד).

תחנת היעד תזהה שזה עברורה והיא תטפל בזה. היא תמלא בהודעה את הכתובות הפיזית שלה ושלוחת חזרה למקום, ועכשו הטבלה של השולח מעודכנת. באותו מחיר, גם הטבלה של היעד מעודכנת (הר' היא קיבלה כתובות לוגית ופיזית של המוקור). הטבלאות נשארות מעודכנות ל-20 דקות. הן נשארות מעודכנות בשוביל לא לחפש עוד פעם דברים שכבר גילינו, אבל לפחות עדכניות. כתובות IP עלולות להשתנות בזמן זהה.

שכבה התובלה, *Transport*

הפרוטוקולים העיקריים הם *TCP* ו-*UDP*.

UDP עוטף את *P/I* בחבילת ביטים שמאפשרת גילוי שגיאות, ריבוב אפליקציות. איך הוא ידוע לרבות אפליקציות?

אם למשל מחשב רוצה לשלוח ל-*HTTP*, אז מה *TCP* שלו הוא שולח בפורט 80, ו-*TCP* הידע יזהה את זה ויביר את זה לאפליקציה שמשתמשת ב-*HTTP*.

איך בוני *TCP*? מה הוא מוסיף?

1. הגעת חבילות לפי הסדר

בעזרת השדה של *sequence number* הוא מציין את מספר החבילה הנוכחי, ובעזרת *acknowledgement number* החבילה הבאה שהוא מצפה לקבל.

2. הגעת מידע ללא איבוד

בעזרת *checksum*. שדה שבו מבצעים מניפולציות על הביטים ולפי התוצאה אפשר לבדוק. בדומה לביט זוגיות.

3. שמירה על עומס המקלט ע"י דוא"ל

בעזרת *window*. השדה הזה מתאר "חלון" של כמות חבילות שאפשר לשולח בקצב אחד אחרי השניה. אם המקלט עומס, הוא ישלח דרך הרשה להקטין את החלון.

4. שמירה על עומס האינטרנט ע"י גילוי עומס והורדת קצב

ע"י בקרת הצפה (*congestion control*). לכל *TCP* שיש, יש אלגוריתם מבודר שעזר להם לשמור על עומס של כל האינטרנט. כאשר יש עומס על האינטרנט, והבאפרים מתמלאים יש סכנה שחבילות שיופיעו יזרקו. *TCP* יזהה זאת ע"י א' קבלת *acknowledgement* וכניסיה לנצח *time out* בו הוא יעשה שידור חוזר. אבל מה הבעיה? זהה שידורים חוזרים של חבילות שנזרקו, لكن גם השידורים החוזרים יזרקו. ולכן יהיו שידורים חוזרים לשידורים החוזרים, גם יזרקו. ואנחנו תקווים בלופ של שידורים חוזרים שמעמיסות עוד יותר על הרשות.

Slow Start & Congestion Avoidance

שני תהליכי שמנטים לגשת ולנחות כמה שיותר מהר עד כמה עמוסה הרשות.

SSThresh ו- *Congestion Window* (*CWND*)

הרעיון הכללי - ככל שאפשר, מאייצים את קצב השידור. עד שגיעה לנקודת מסוכנת ואז ניזהר ונוריד את הקצב.

בהתב楼下 מוזרה לנמלים:

בן נמלים לא שולח את כל הנמלים שלו לחפש מזון, אחרת הוא ימותו. מספר קטן של נמלים נשלח ואם הוא חזרו עם מזון שולחים עוד ועוד, בשורות מסודרות. אם פתאום קורה משהו (נגמר האוכל, ילד מעצבן עם זכויות מגדלות) שולחים מעט ופחות.

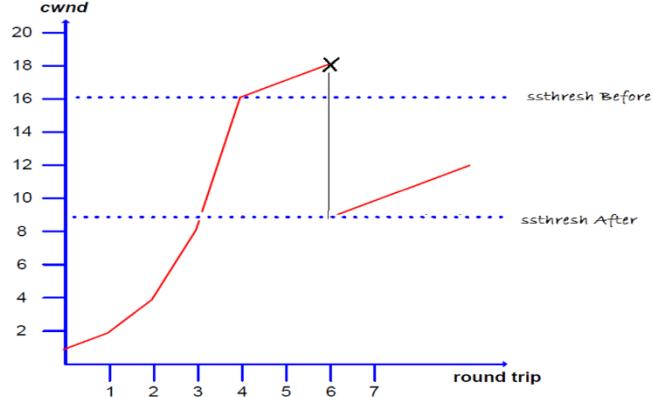
Slow Start

נניח, שכל חבילה בעצם מתנהגת כמו 2 חבילות: שליחה וקבלת *Ack*. נגיד *round trip* בתור ממשך הזמן בין רגע השידור עד קבלת תשובה מהצד השני. لكن, אם בזמן 0 נשדר חבילה אחת, בזמן 1 שידרנו 2 חבילות. בזמן 2 שידרנו 4, בזמן 3 שידרנו 8 חבילות (למה? שידרנו 4 חבילות ועוד 4 *ack*). וכך אנו שדרים בקצב 2^x .

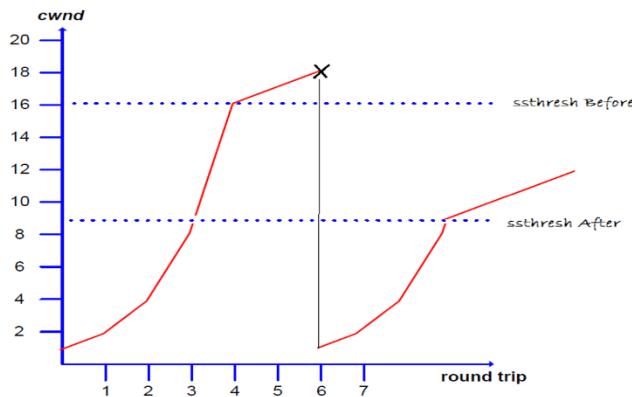
כמoven הקצבזה מאוד גדול, ולכן נגיד *ssthresh*, שכאשר נגיע אליו נתחיל להאט את הקצב החבילות בקצב x . לדוגמה, נגיד *ssthresh=4*, (שידרנו עד כה 8 חבילות והגענו לחסם. אז בזמן הבא, נשלח עוד חבילה, 1, סה"כ בזמן 4 שלחנו 9. לאחר מכן בזמן 5 נשלח 10 (הרי זו *ack* של ההודעה הקודמת) וכן הלאה).

אם יש אובדן חבילות, מוריידים את גודל החלון. אם נכנסים ל-*time out* מוריידים את גודל החלון אגרסיבית. מתי מזיהים אובדן חבילות? הרי יכול להיות שהן מטעבות. בשיטת *4 strikes and your out*:

אם קיבלנו 3 הודעות שהחביבה לא הגיעו, אז בפעם הרביעית נऋיך עליה שנאבדה. כת, *TCP* מבין שאינטרנט عمום וצריך לטפל בה. לכן ישנה את שני הפרמטרים שלו: *CWND*-*SSTHRESH*. נסמן ב-*X* את ערך *CWND* בו זיהינו אובדן חבילות, אז נגיד $CWND/X = SSTHRESH$. נתחיל מחדש לשדר ליניארית החל מערך $CWND/X = X$. רק שעתה, זה יהיה ליניארי אבל עם שיפור יותר מאשר הפעם הקודמת. כך נמשיך את התהילה שוב עד שנגיע לאו ושוב נאבד חבילות, וכל פעם נשדר ליניארית בקצב יותר קטן עד שנמצא את הקצב נכון.

ומה קורה ב-*time out*? במצב הזה יותר קשה, כי פה אנחנו אפילו לא מקבלים הודעה שהחביבה לא הגיעו. לכן הפתרון פה הוא יותר דרמטי. תיקון *SSTHRESH* יהיה זהה, אבל במקום להתחיל עם *CWND* ליניארי, נתחל את התהילה מהתחלת, ונמשיך אותו אופן.

שאלה: האם *SSTHRESH* יכול לעלות? כן! ע"י שיפור החיבור (כמו לוחץ רענן כשאטר תקוע). בפועל, אם בעלייה הלינארית נתחל לאבד חבילות בערך יותר גבוה (למשל $2+X=new_X$) אבל נמשיך בתהילה אבל נבצע $SSTHRESH=X/2$ ואז $X=new_X$.

מתקפות סייבר ב-DOS

- למה ייחידות DOS היא חשופת לפגיעה?
1. הרבה מאוד ייחידות מואתו סוג. אם פרצת לאחת, פרצת לכלן.
 2. נפוצות במקרים שונים בעולם.
 3. יחידה אחרת יכולה להיות בהרבה מקומות שונים במהלך חייה (למשל שעון חכם).
 4. בעיות זיכרון, CPU, יחידות חישות ולכך קשה לקיים אליה הגנה טובה.
 5. אמורות להיות זולות מאוד, ולכן יש זולן בעניין של ההגנה.
 6. נמצאות בסביבה קשה, לתוכף יכול להיות קשר פיזי עם היחידות. (תשווה התקפה דרךIFI לעומת התקפה דרך USB)

התקפת DoS - Denial of Service

אוסף של מתקפות בקטגוריות התקשות השונות. נועד להשבית מערכת ע"י העמסת המשאבים שלה. המטרה הינה מניעת גישה למערכת שספקת שירותים למשתמש. בכך המשתמשים לא יכולים לקבל דבריהם מהמערכת והיא תהיה לא שימושה.

זה מתבצע בכך שהתקפה תדרוש משאב חשוב של המערכת באופן אגרסיבי ובעצם תעמיס עליו.

תוצאות ההתקפה הן:

1. משתמשים לגיטימיים לא יקבלו משאבי (החזקים ע"י ההתקפה) ולכן המערכת תהיה לא שימושית.
2. המערכת תגיע לירisa כולל.

דוגמא טובה לכך, זה בעונה 1 פרק 4 של ריק ומורטי, כשהם לכודים בסימולציה VR עם הרבה סוכני AI. ריק מתחילה להציג שאלות קשות וקשות יותר למערכת (חחל מ- "כל הנשים להגיד היי" כל מי שמועל גיל 32 יששה כהה עם היד! כל מי שעם חולצה אדומה שיקוף על מעלה ולמטה" ועוד "כל מי שהשם הפרטיו שלו מתחיל ב- ל' והוא לא היפני לו בمعال לפי המספר של השורש הריבועי של הגיל שלכם כפול 10") ואכן הם הצליחו לתקוע את הסימולציה ולברוח ממנה.

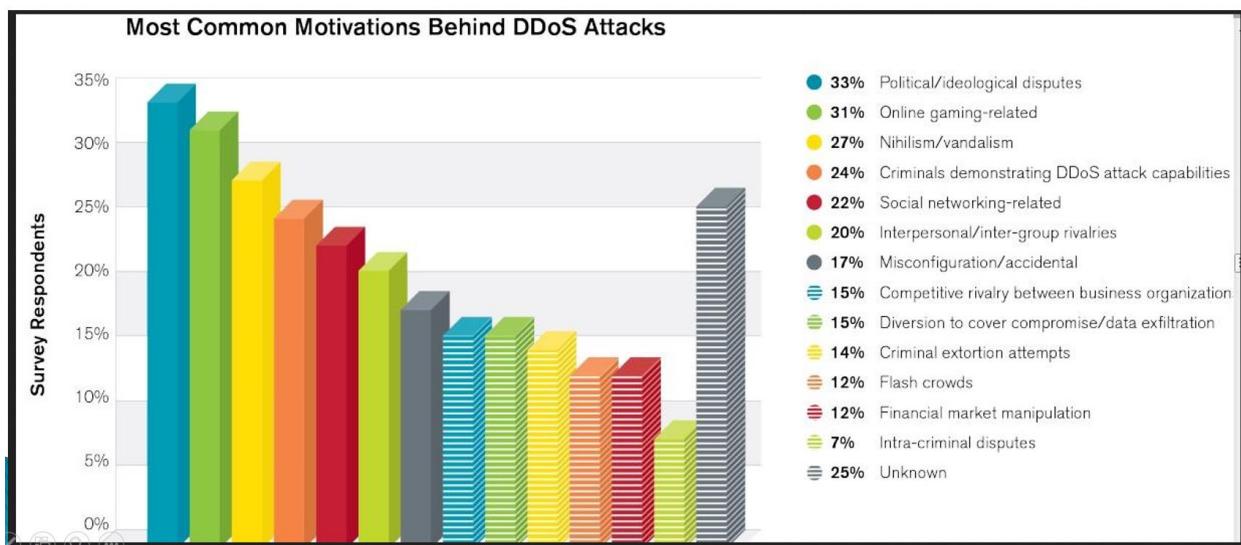
התקפה DDoS היא התפתחות של DoS, ונוסף לה Distributed DoS שמתבצעת ע"י מספר מערכות.

סוגים של התקפות DoS

Prevention- מניעת שירות. מטרתה למנוע משתמשים לגיטימיים לקבל גישה למשאב או שירות מסוים, ע"י העמסת אותו המשאב או הרשת שספק את השירות.

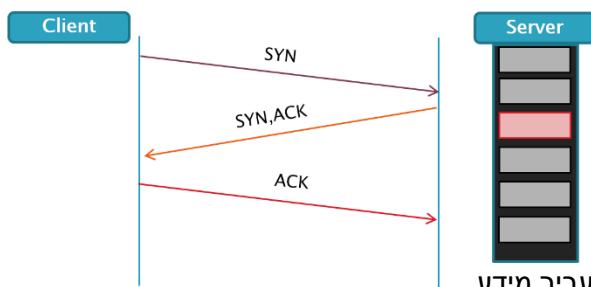
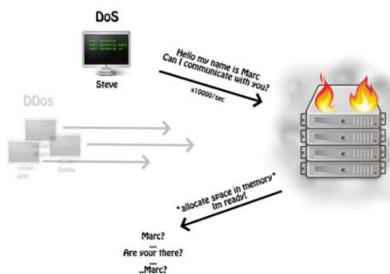
Disrupting- שיבוש התקשרות בין מחשבים כלשהם בתוך הרשת המותקפת (שרתיים, נתבים, קצה, ועוד).

Flooding- שליחה של מספר אדיר של חבילות למציפות את הרשת, וכתוצאה לכך נוצר גודש בתעבורה הנכנסת ויוצאת מהרשת.

SYN/TCP Flood

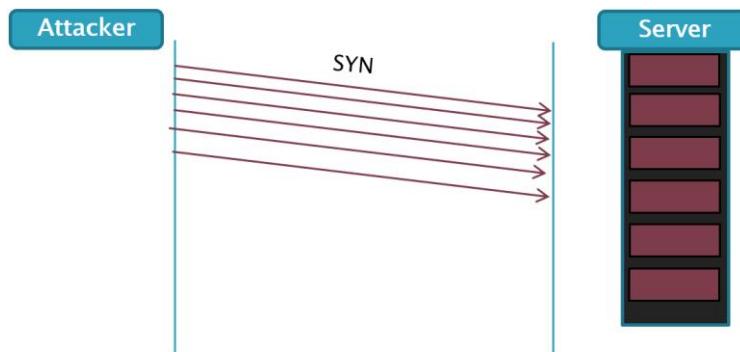
- גישות שונות להתקפה:
1. התקפות מבוססות פרוטוקולים- SYN Flood
 2. התקפה מבוססת רוחב פ- UDP Flood
 3. התקפה ברמת האפליקציה- HTTP Request Attack
- 3 זה הצפה בחבילות, 1-3 הן יותר מסוג של Prevention UDP Flood

TCP- Threeway handshake

קשר TCP בין מחשבים נוצר ע"י לחיצת יד משולשת. הרשות מהכח באזנה. ל��ון מסה ליצור חיבור ע"י הودעת SYN. הרשות עוברת למצב RECEIVED-SYN-RECEIVED. מה זה אומר? הוא קיבל בקשה לסתורו. הוא יגיב בהודעה כפולה ACK (קיבנתי את הבקשה ואני מאשר) (אני רוצה להסתنصرן איתך גם). בשלב זהה הוא מקצה משאבי זיכרון עבור הבקשה. הלוקו יקבל את הודעת ה-N-SYN של הרשות ויחזיר גם הוא ACK. הרשות יקבל ACK מהлокו והחיבור יוקם וניתן להעבר מידע.

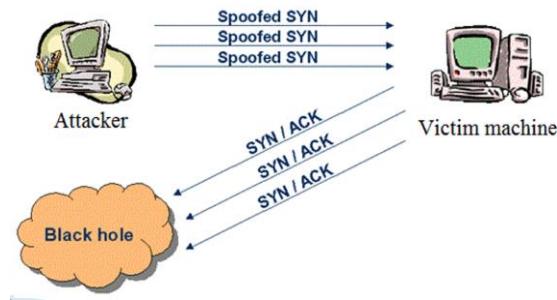
AZ מה זה התקפת TCP SYN Attack?

התקפה ברמת-TCP, מtabסס על לחיצת יד משולשת. המטריה היא לסתום חיבורים: לגרום לשרת להקצות הרבה משאבים ולגרום לכך שהוא לא יוכל להגיב לחיבורים לגיטימיים. התקוף, ישלח הודעת SYN, וכשהשרת ישלח הודעת SYN שלו, התקוף יתעלם ממנו וישלח הודעת SYN חדשה. באופן זהה, הרשות ייכה להרבה ACK שלא יגיעו בו בזמן יקצת עוד ועוד מקומות. לעיתים 1000 בקצבות SYNitor. באופן זהה, תעמיס על הרשות כך שמשתמשים לגיטימיים לא יקבלו שירות והשרת יהיה בסכנת קריישה.

התקפת SYN Attack – IP Spoofing

התוקף יוזם מספר גדול של בקשות SYN מזויפת של IP. השרת ישלח SYN-ACK בחזרה לכתובות השגויות. גם אם ההודעה תגיד ליעד, היעד לא ישלח ACK כי הוא לא התחיל את התהליך. השרת מגיב לאווסף כתובות IP מזויפות שאין יעד עברו השרת. יש פה גם אלמנט של התקפה וגם אלמנט של התchapאות של התקוף.

שיטות הגנה של SYN Attack

1. מגדירים מספר חיבורים מקסימלי עבור תחנה כך שהיא לא תקרוס מעומס בקשות. זה לא פותר את הבעיה שימושים לגיטימיים לא יקבלו שירות, שכן השרת לא יענה לאירוע מעבר לסף, אבל לפחות הוא לא יקרוס.
2. הגדרת *timeout*-timeout - הגדרת פרק זמן מרגע שליחת ה-SYN-ACK שם הוא לא יקבל ACK מהצד היוזם את הקשר בפרק הזמן הזה, הוא ישחרר את המיקום שהקצה, יפסיק להמתין ויחזור את החיבור.
3. קבועת firewall או תוכנה על השרת שנרכזה להגן – ימוקם בכניסה לרשת הפנימית ומטרתו לזהות את התקפות האלה. מעין משגית. זהה כמהות וקצב בקשנות לא חריג אז הוא יחסום ובכלל לא יעביר את זה הלא לשרת.
4. מצטום הטיימר של Received-Syn, בדומה ל-2.
5. ביצוע cache ל-SYN - לא מטפלים בבקשת כshan מגיעות, אוגרים אותן ואז אחורי כמה זמן מטפלים בהן. לא מקרים מיקום ולא מתחילה תהליך. התהליך יתבצע רק אחרי שיחזור ACK מהמשתמש. אם וכאש יחזור ACK ישלף המידע מהcache ויתבצע תהליך רגיל.
6. מחזר ה-TCP Half Open (הכי ותיק) – פותחים חיבורם רגיל, עושים סוג של תור מעגלי. אם חיבור במצב עובי (choked, embryonic connection, מחכה ל-ACK) נכנס אותו לתור. התור יהיה מוגבל במקומות, נגיד 1000 מקומות, ובכך שיכנס הבקשה 1001 תזרוק את הבקשה הראשונה לחלווטין. (כנראה זאת שכני הרבה זמן במצב עובי).

מתתקפות רוחב פס – UDP Flood

החולשה של UDP שהוא connectionless, אין הקמת קשר מוקדמת. לכן אפשר להעמיס דרכו כמויות אדירות של חבילות ללא בדיקה. התוקף שולח חבילות IP עם UDP datagrams ופונים לפורטים אקרים. השרת בודק את האפליקציות (לפי הפורטים) ולא מוצא, ושולח בחזרה הודעת ICMP, יעד לא נגיש, destination unreachable. בעצם, התוקף מכריח את השרת להגיב לו והמערכת נעשית עמוסה. כמובן, אפשר לשלב את זה עם spoofing כדי להסתיר את התוקף וגם כדי שההודעות לא יחוzu אל התוקף ויתקעו אותו בחזרה.

הגנה UDP Flood

קובעים חומת אש לפני השרת. חומת האש יכולה באופן חופשי לחתט במידע הנכנס. ניתן להציג פורטים שאליהם לא מעבירים הودעות (ובפרט עבר פורטים שלא קיימים) וכן אין יסוננו ויזרקו בرمת חומת האש ולא יגיעו לשרת.

בנוסף, חומת האש יכולה לזהות מקרים חשודים (נפח או קצב גבוה מדי של חבילות UDP, מעקב אחריו חבילות ICMP למשל לבדוק אם חוות הרבה יעד לא נגיש).
כמובן, שאפשר לתקוף את ה firewall עצמו.

התקפות ברמת האפליקציה - HTTP Request Attack

HTTP הוא פרוטוקול שיושב ברמת האפליקציה ומהווה את הפרוטוקול גלישה באינטרנט שלו.

תקשורות עם HTTP מתבצעת באמצעות שתי בקשות: GET, POST.

-GET - פעולה קלה יחסית, להיא תוכן סטנדרטי וטטי, כמו תמונות וטקסט שנכתב והוא סטטי.

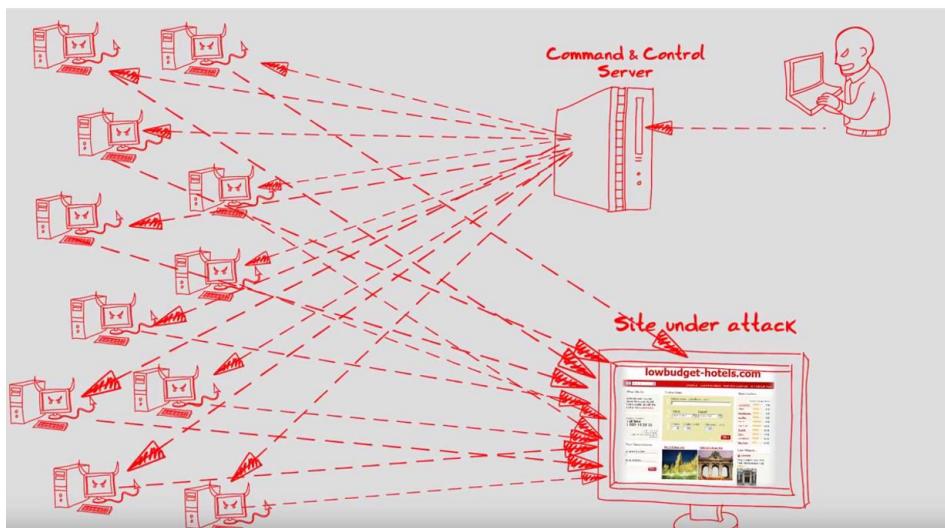
-POST - נועדה לדפי דינמיים, מכילה יותר פרמטרים וונטה לנצל יותר משאים של זיכרון ועיבוד.
לדוגמא, פירוט היתרונות לפי חדש באתר של הבנק. זה דורש מהשרת של הבנק לבצע חישובים ולהקנות זיכרון.

התקפות מהסוג זהה, מנצלות בקשות GET וPOST לגיטימיות כדי לתקוף שרת או אפליקציית WEB.
לרוב משתמשים בו-BOTNET, שהוא מספר מחשבים שהושתל בהם קוד זדוני. בעצם רשות של בוטים. ההתקפה תהיה אפקטיבית כאשר השרת יאלץ להקנות הרבה משאים עבור ההתקפה. אך לרוב מוצעים בקשות POST כי הן מראש יותר כבדות.

BOTNET ומתקפות DDoS

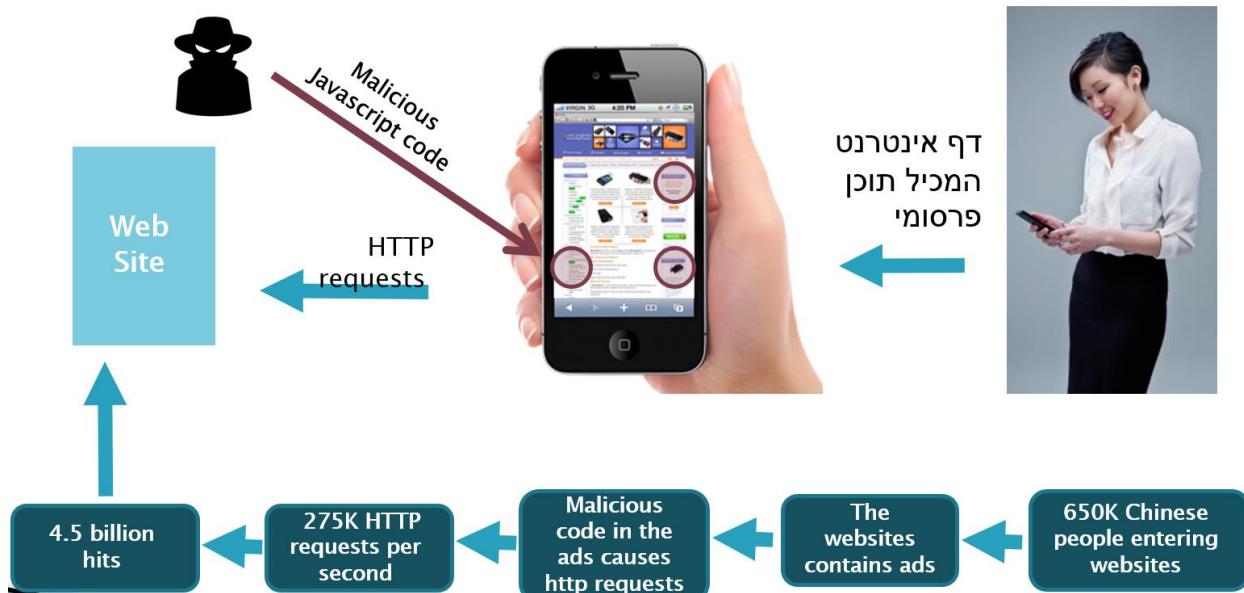
BOT זה תוכנה, שלרוב מותקנת באופן זדוני (מורוץ דרך מייל או מסתור בקבצים) או על פי רצון המשתמש. מסוגל להזיק פנימית למחשב או לשמש למטרות אחרות.

BOTNET היא רשות של בוטים שיכולים לבצע תקיפה יחיד. הבוטים נשלטים ע"י המחשב המדביק ומקבלים ממנו פיקודות. BOT MASTER הינו בעל השליטה הראשית, והוא יכול לשולט במחשבי התקיפה משרת מרכז.
כמובן שברכבי IoT, ההפצה וскопול של בוטים כאלה נהיה יותר קל ומהיר.

עוד קצת על DDoS:

DDoS הינה מתקפה של מספר רב של מערכות zdonyot נגד מטרה אחת, בדרך כלל קורה דרך Botnet שמנסים לבקש שירות מהיעד באותו הזמן. מתקפות כאלה לא מנסות לגונב מידע או לפרק אבטחה, אבל פגיעה בזמןנות יכול לעלות לחברות כף רב, פגעה באמינות ובדימוי. משתמשים לגיטימיים יעדבו לשירותים של מתחרים בעקבות שירות שלא זמין. בדרך כלל מתבצעת ע"י אקטיביסטים או סחטנים. לדוגמה, התקפה מ-2015 של 650,000 סمارטפונים סיניים:

לאחר 4.5 ביליאון בקשות, האתר של הבנק קרס.

- ▶ **מכשיiri Tso**, שמראש לא תוכנו עם מחשבה של אבטחה בהכרח, המטרה קלה מאוד.
 - לפי סטטיסטיקות אחוז ההדבקות שנעשו בשנת 2018 עלה ב-203% לעומת 2017.
- ▶ **לדוגמה – BrickerBot**
 - נזקה שנועדה לגרום למכשיiri Tso להפוך ל-Bricks, או חסרי תועלת לפי העריכות, BrickerBots הרסו כבר מעל 3 מיליון מכשיiri Tso.
- ▶ רשת של Bot'ים יכולה לפי פקודה להפעיל שרתים קרייטיים, למנוע גישה משתמשים לאתרם מסוימים ולעוד הרבה מתקפות שונות.
- ▶ כיום, מנסים לשלב ליחידות Tso פרוטוקולים של אימות המחשברים שאיתם מדברים, הצפנה של המידע הנשלח והבטחת שלמות המידע.

מתוקפה על עורך תקשורת בין שתי מערכות נפרדות, בו התקופף מתחזה לאחד מצדדי התקשרות. התקופף יכול לגרום לאחד מצדדי התקשרות למסור לו מידע רב, שייתכן שלא אמורה להיות לו גישה אליו. לדוגמה, תוקף מתחזה לסנסטור קורא טמפרטורה וגולם למוניטור לחשב שמכשיר מסוים מתחכם מאוד ובכך להשיבת פס ייצור שלו.

עוד דוגמא זה פריצה לרכב של Jeep. התגלתה פירצת אבטחה שאיפשרה לכך שלישי להתחזות לנגן עצמו, ועוד. אפשר לו לשנות על פונקציות בסיסיות כמו לחיצה על בלמים סיבוב הגה ושליטה על תאוצה. באופן כללי, ברכבים יש המון מקום לפירצאות. זה עקב שרכיב לא תוכנן במקור כאמצעי דיגיטלי וכל המחשב שנכנס אליו נכנס בהדרגה וబת אחת נפתח לאינטרנט, מה שלא ניתן מספיק זמן לעובדה על אבטחה. בנוסף, תהיליך ייצור של אותו לוקח כמה שנים וכן הכל צריך להיות במחשבה שנים קדימה.

הנדסה חברתית – גניבת זהות ומידע (יש פה חזרה על עמוד 8 ותוספות) הגנה מפני גניבת זהות:

- ▶ **שיתוף של מינימום המידע שצריך באינטרנט.**
 - חשוב לדעת למי יש גישה לאיזה מידע
 - במקרה גישה שימוש
 - באיזו מדיניות משתמשים לצורך שמירה על מידע.
- ▶ **הצפנת המידע**
 - מבטיח גישה של אנשים מורשים בלבד למידע הרלוונטי.
- ▶ **שימוש באימות חזק**
 - קביעה למי ולמה מותר להתחבר למכשיר שלך, למידע שלך ולרשת שלך.
- ▶ **Authentication Multi Factor - אימות הדורש קומבינציה של אלמנטים לצורך קבלת גישה, בדרך כלל ע"י שני אמצעים או יותר.**
 - ע"י מהו שיש לך (לדוגמה, הפלפון)
 - מהו שאתה יודע (לדוגמה, סיסמה)
 - ומהו משלהך (לדוגמה, טביעת אצבע).
- ▶ **שימוש בסיסמה שונה בשבייל כל מכשיר/משתמש.**
 - במקרה ותוקף מצליח לפרוץ למשתמש מסוים, הוא לא יוכל לפרוץ לכל שאר המשתמשים גוף-גוף.

הנדסה חברתית הפעלת מניפולציות על אנשים כדי שיחפשו מידע חסוי. לרוב המטרה זה אנשים ללא ידע באבטחת מידע, אשר יש להם גישה למידע הרצוי. בד"כ, הטעיה וניסיון לرمות את המטרה ולגרום לה לחתם להם סיסמות לדברים רגילים. בנוסף, ניתן לגרום למטרה לחתם גישה למחשב ולהתקין תוכנות זדוניות שיכלות לאוסף מידע ולתת גישה לתוקף.

לדוגמה, Phising. נתינת כתובות לאתרם אשר דומות לכתובות האמיתית (ולפעמים גם האתר נראה כמו האתר האמית). אבל ברגע שמנגנים מידע נשמר אצל התוקף.

סימנים זיהוי:

1. כתובות מייל/אתר שדומה מאוד לכתובות אמיתנה, עד כדי הבדל בתו בודד.
2. האצת הקורבן להיכנס לילינק כמה שיותר מהיר בלי לחשב.
3. אתרים שנראים ממש כמו האתר המקורי.
4. טעויות כתיב או רמה לשונית לא מתאימה או ירודה.

- הסכנות בהנדסה חברתית
1. פריצה לדברים שמחוברים בעולם המטרה. בין אם זה כניסה לחשבון בנק האיש, או פריצה למכניםים יותר חזקים.
 2. אובייקטים חכמים לא מוגנים יכול להיות שער לתוך אובייקטים יותר מוגנים בעלי מידע רגיסטר.
 3. לדוגמה: מוניטורים של תינוקות, שמרаш נמכרו בזול, היכילו backdoor עבור פורצים. הפורצים פרצו לצלמות וכיון המצלמות היו מחוברות לרשות הביתית היה להם יותר קל לחדר לרשות הביתית.
 4. התקפות של הנדסה חברתית דרך DDoS מאייגות את ביצוח המידע ופרטיות הסובבים אותן.
 5. פריצה אל הרשות הביתית תוך שימוש בשער חניה חמלי, טליזיה, אורות וכו'.

אם לפורץ יש גישה לרשות ולמחשב, יש לו גישה לכל המידע האישה, מה שיכול להוביל לגניבת זהות.

דרכי התמודדות עם הנדסה חברתית בעולם העסקי

1. חינוך העובדים והלקוחות
2. מדיניות סיסמאות חזקות והחלפתן כל פרק זמן מוגדר
3. שימוש certificates לכל מכשיר בנפרד, ובכל להבטיח שככל מכשיר יתקשר רק עם מכשירים בטוחים אחרים.
4. תוך שימוש בזיהות מבוססת מפתחות להצפנה, אימות והבטחת נכונות המידע.
5. התקנת עדכונים, לצורך תיקון חולשות ופירצות.

חולשות בDOI – רמת הממשק

מיושן ו שימוש DOI גורמים להרבה ערכאים תקשורת. התקשרות דורשת ממשך על מנת להבדיל בין משתמשים, המשקימים דרישים פרטי התחברות.

החולשות העיקריות במשק הינן: 1. אונומראציית חשבון 2. אינטלקט חשבון.

אונומראציית חשבון, זה כאשר עברו כל כניסה כניסה כושל מקבל תשובה מה לא הצלח (שם משתמש לא נכון), סיסמה לא נכון) ואין הגבלה על כמות הניסיונות. מכך מאוד על פריצה באמצעות brute force cooldown. בעילת חשבון, הגבלה על מספר פעמים שניתן לניסוחה עד שהגישה לחשבון נחסמת או attack brute-force. שיטת ההתקפה העיקרית. מתקפה שמחשבת את כל צירופי הסיסמאות האפשריים בהינתן הגבלות. קלה מאוד כשאין הגבלה על מספר הניסיונות, וכשהסיסמה יחסית פשוטה. לדוגמה, סיסמה של 4 ספרות, יש סה"כ 10000 צירופים. לא בעיה לכתוב תכנות שתנסה את כלם. סיסמא בת 8 תווים שח"יבת להכיל אות קטנה, אות גדולה ומספרה, זה כבר $64^8 = 27 * 27 * 10 * 3^8$, קשה.

חולשות בDOI- רמת האימוט

הרמה בה המערכת דורשת זיהוי ואיומות של המשתמש.

1. דרישות עצמת סיסמא- כמו שהסבירנו לעל, דרישות לגבי אורק, סוג התווים והగבלות כמו איסור רצפים. DOI יכולים אין דרישות מינימליות על הסיסמא ולבן יכולות לגילוי ב brute force.

2. דרישת החלפת סיסמא – בד"כ לא ממומש. בנוסף, לרוב מכיר DOI מגיע אם סיסמא default ראשונית ופשתה כמו 0000 או admin ובד"כ משאיירים אותה! לכן לא צריך לעבוד קשה ולא צריך brute כדי לפזר.

3. דרישות איפוס הסיסמא – כאשר יש לשחרר או לאפס סיסמא, אפשר לדרש אימוטות חזות ע"י כל אחר (כמו שכחתי סיסמא במיל, אז הוא שולח הודעה לסמארטפון). כמובן, דרישת חלשה בDOI.

חולשות בDOI- רשות הרשות/העברה המידע

1. פורטי תקשורת פתוחים – יתכונו פורטים פתוחים שאין אתם תקשורת, או שמאזינים להם ומגיבים לקלט מהם. פריצה לפורט זהה מאפשרת שלילת מידע ממכשיר או שליחת פקודות שיקרים את המכשיר.

2. חוסר בדיקת נכונות וקצוות פותחים בקלט – ניתן לשולח פקודות שיכולות להפיל את המכשיר. למשל, fuzzing, הוספה מידע רנדומלי או מכון שיכול ליצור overflow buffer. היה נמנע אם הקלט היה נבדק.

3. העברת מידע לא מוצפן – שליחת מידע מסווג בצורה של clear text או קידוד פשוט מאד.

הרצאה 8

במחשב ענן, האפליקציות והשירותים עבורים ל"ען". ענן זה חווות שירותים גדולה ומוגבה, גם פנימית וגם ע"י חוות נספנות. חוות כללה נמצאות במספר מקומות בעולם. כל הנושא התחל לפני בערך 20 שנה. החשיבה הייתה שלעבד עם תוכנות משרדיות כבדות מציר משאבי מחשב וקבוצות תמייה טכנית בשביל להתקין, לתמוך, להחליף תוכנות, אז עדיף ל"הוריד" את התוכנה לכמה שעות, לעבוד ולשלם לפי שעה. התפתחות האינטרנט הפכה את הרעיון לגlobלי ופיתחה אותו ממשמעותית.

זהו צורת מחשב הנשנה על חלוקת משאבם פיזית או ירטואלית המועברת דרך הרשת, ללא שימוש ותחזקה של ציוד פרטי.

למעשה, מכל דבר שניתן להתחבר לרשת ניתן להשתמש בשירותי ענן. רוב האנשים משתמשים בענן אפילו מבל' לדעת את זה.

נקודה מעניינת: פרוטוקול בשם infiniband, מתעסק עם ה-SUS של המחשב. כמו שברשת מקומית מחשבים יכולים לדבר אחד עם השני, באינטראנס, רוב רכיבי המחשב יכולים לדבר אחד עם השני, ובפרט הזרים והמעבדים. אז בעצם, במקום לדבר עם מחשבים, וכל מחשב עשו את החישוב הפנימי שלו, אפשר לדבר ישירות עם המעבדים והזרים וליצור מעין מגה-זרד של מעבדים זיכרון וליצור סופר מחשב. פרי פיתוחה של מלונקס.

תכונות המפתח בענן:

1. גמישות ואמינות
 - אפשר להשתמש רק ביישומים ספציפיים להם אנו זקוקים ברגע הנוכחי, ולא לקנות חבילה תוכנות כבדה רק כי אנחנו צריכים שהוא אחד ממנו.
 - כמו גם כל אבטחת המידע מתבצעת בرمאה מאוד גבוהה ע"י הענן.
2. תשתיית משותפת
 - מאפשרת שיתוף של שירותי מידע בין משתמשים, כמו github
3. דינמיות של ה- Data Center
 - כוח עיבוד וזיכרון מאוד חזק ומשתנה (אפשר להוסף ולהוריד), אלגוריתמים דינמיים היודעים להתמודד עם שינויים תכופים בדרישות העומס של הלקוחות. דינמיות של הרשת. ניתן לחבר תחנות ירטואליות ברשותות כולל הגנה בגיןה.

חוקרים בתחום מתמקדים בשאלת: מתי עדיף להביא אפליקציה לענן ומתי עדיף להביא מידע מהענן. מתי נעדייף להביא מידע מהענן ולחשב אצלו לעומת מתי עדיף לנו להתקין מראש את כל האפליקציה בענן ולחשב שם.

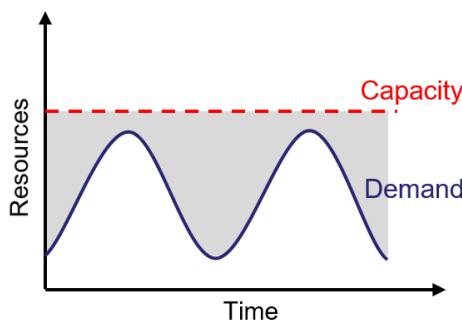
סוגי עננים

- פרטי – מקום ומופעל באופן פרטי עבור ארגון אחד (מופעל מטעם הארגון או ע"י צד שלישי).
- קהילתי – ענן שיתופי עבור מספר ארגונים, עוזר להקטין עלויות הקמה והחזקה.
- ציבורי – ענן הפתוח לציבור הרחב, כמו google drive.
- ענן מעורב – שילוב של כמה מהסוגים לעליה. למשל חברת שומרת נתונים על לקוחות בענן פרטי אבל מספקת שירותים בענן ציבורי.

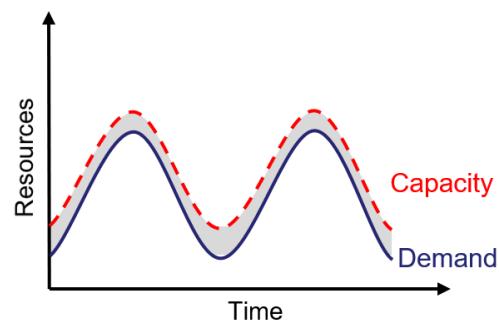
יתרונות הענן:

- חסכון הכספי – הגדלת ניצול המשאבים של הארגון.
- תחזוקה – מתבצעת ע"י הספקים ולא ע"י הלוקוחות.
- זמן־ננות – הגדלת התקופה של הארגון, המערכת זמינה תמיד.
- בטיחות ופרטיות – מסופקת ע"י הספקים.
- שיתוף פעולה – מקל על שיתוף מידע ומשאבים (כמו google docs).

בתמונה: עלות עבור לקוחות של שימוש בענן (ימין) לעומת פרטית של משאבי (שמאל). התמונה האפורה זה משאבי לא מנוצלים. כמובן זה רלוונטי לרוב המקרים, אבל יש חברות וגופים שיעדיפו להחזיק משאבי משל עצם מגוון סיבות.

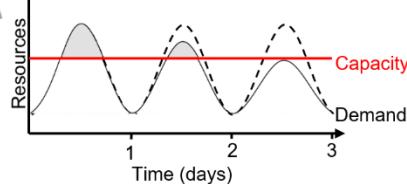
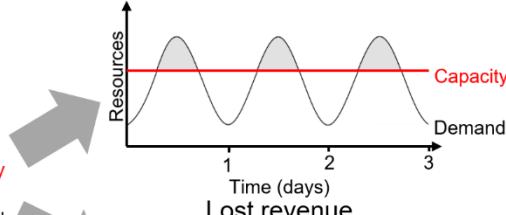
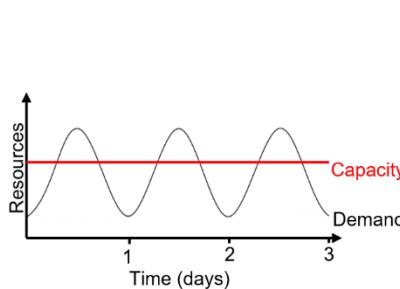

Static data center

Data center in the cloud

גרפים המתארים אובדן הכנסה ולקחות ללא שימוש בענן או שינוי משאבי.

לפי מידע מ-2008, לספקיען משטלים לגודל. הערךויות שלהם יורדות ככל שהם גדלים ולקן הרווחים עולים.

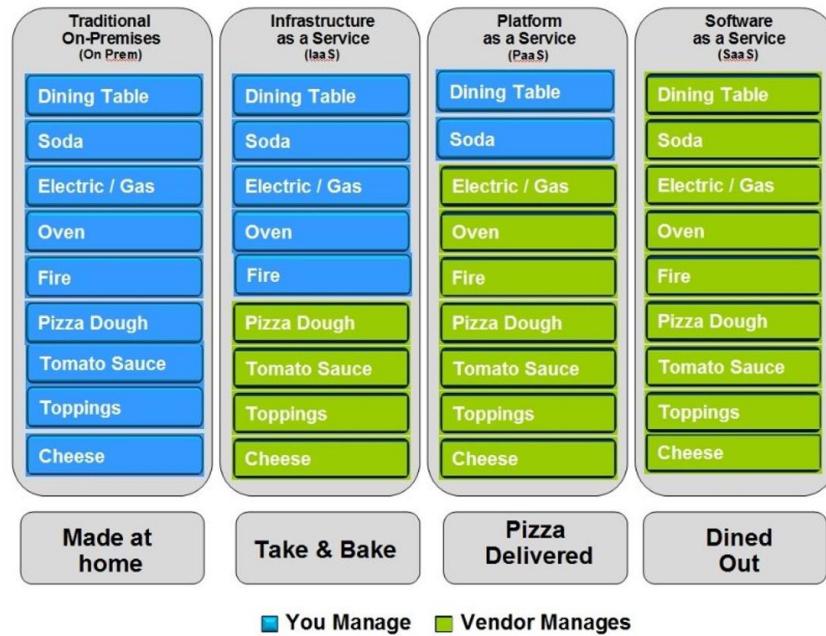
Resource	Cost in Medium DC	Cost in Very Large DC	Ratio
Network	\$95 / Mbps / month	\$13 / Mbps / month	7.1x
Storage	\$2.20 / GB / month	\$0.40 / GB / month	5.7x
Administration	≈140 servers/admin	>1000 servers/admin	7.1x

[Hamilton 2008]

באופן מסורתי, שירותי הענן מתחלקים ל-3 קטגוריות:
 - תשתיות כשירות (IaaS) Infrastructure as a Service
 - פלטפורמה כשירות (PaaS) Platform as a Service
 - תוכנה כשירות (SaaS) Software as a Service

בהתואיה לפיצה:

Pizza as a Service

בוסףו של דבר זה מסתכם איזה דברים ובאיזה רמה אתה רוצה לבנות בעצמך.

SaaS – תשתיית כשירות

בעצם הדגם הבסיסי ביותר של שירות ענן. כמו סטארטאפ שרצה להקים בעצמו מערכת מ-0 אבל לא רוצה לרכוש מחשבים, להקים צוות לתמיכה טכנית, להקים צוות סייר להגנה וכו'. סטארטאפ זה ישתמש בענן כתשתיית בסיסית שתספק לו לדוגמה: מחשבים לאחסון מידע, כתובות IP, חומרה אש ועוד מהוועה שירותים כמו: פתרונות ייעלים למידע (D), פתרונות לחברות שבמצוקת משאבים או מחפשות להתרחב, יכולת להקים רשות פנימית, שירותים וירטואליים להקמת אתרים ועוד.

יתרונות:

1. זמינות מיידית. (המידע זמין בענן בכל זמן שהליך צריך).
2. אין הגבלת מקום או מקום לא מנוצל. (הלקוח משתמש בבדיקה בקבילות הרציה).
3. חסוך בהוצאות. (הלקוח משלם רק על השימוש).
4. גיבוי המידע. (המידע מגובה בכמה מקומות).

SaaS – פלטפורמה כשירות

מציעה סביבת פיתוח ומערכות שונות. מספקת משאבי ותשתיות בשבייל הפיתוח. לדוגמה: Microsoft Azure. ספק השירות מציעים פלטפורמה נוחה לפיתוח מערכות שונות, כאשר התשתיית כולה מנולת על ידי הספק ומתעדכנת (כדי לעמוד בתחרות, ומספקת ללקוח כלים חדשניים שיעזרו לו להציג את המטרה שלו). לפעם גםנותנת הדרישה ורעיון לפיתוח ומספקת שירות בדיקה והרצה.

יתרונות:

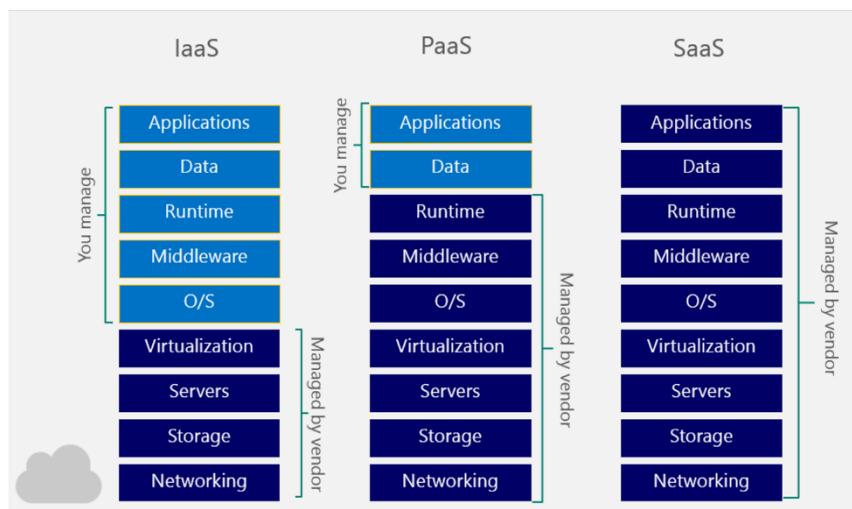
1. אין צורך להשקיע בתשתיות פיסית – שכן התשתיית כבר קיימת.
2. אין צורך להיות מומחה לפיתוח – שירותי הענן יעזרו לצוטרים להתעסק בהקמה עצמה כמו שיותר.
3. המפתחים יוצרים לעצם את סביבה העבודה שלהם – ע"י התקנת שירותי מותאמת אישית.
4. עובדות צוות פשוטה – כיוון שהפלטפורמה עצמה בענן, אפשר לעבוד ביחד ולהתחבר במספר מקומות.

SaaS – תוכנה כשירות

מציע תשתיית להתקנה והרצת אפליקציות דרך האינטרנט, כאשר האפליקציות עצמן מותקנות על הענן. למשל Google docs, facebook ועוד.

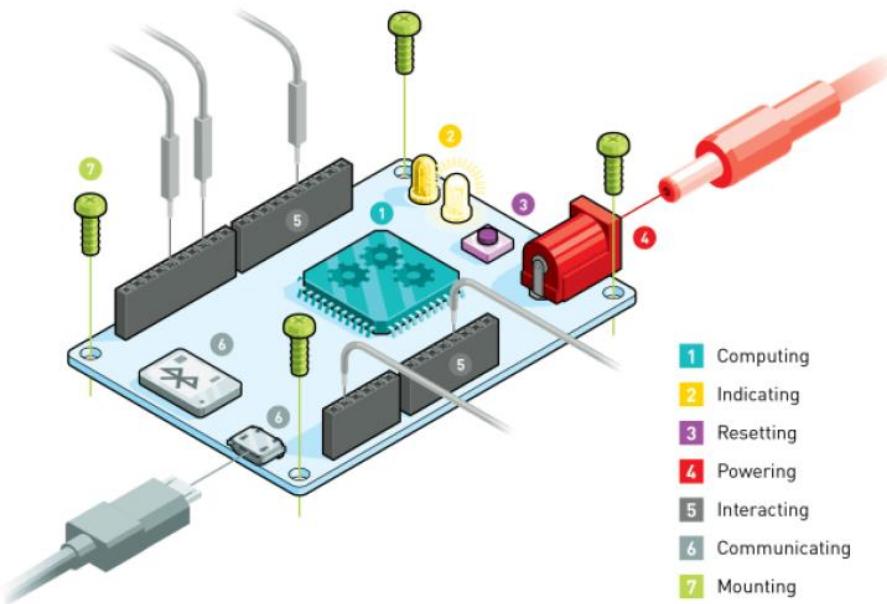
יתרונות:

1. אין צורך להתקין את התוכנה ולשמור את מאגרי המידע שלה במחשב הפרטי.
2. התחזקה והטמיכת הטכנית מנווהלת ע"י הספק.
3. ניתן לגשת לתוכנה דרך כמעט כל מכשיר המחבר לאיינטראנט (לדוגמה google sheets, google docs, שבאופן אישי אני אוהב אותו המונח גם דרך המחשב וגם דרך הסמארטפון, על אותן קבצים).

תרגול 1 Arduino Intro – 1

מאפיינים נפוצים של לוחות פיתוח:

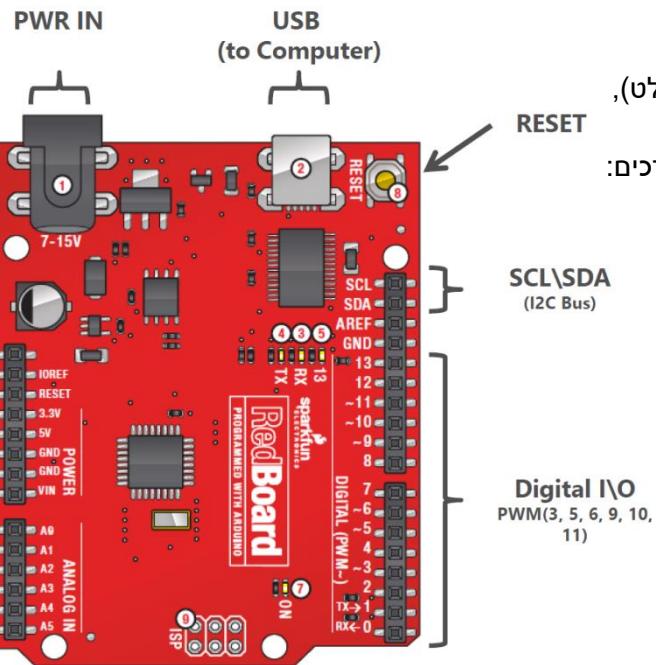
- 1 Computing
- 2 Indicating
- 3 Resetting
- 4 Powering
- 5 Interacting
- 6 Communicating
- 7 Mounting

1. יכולת חישוב – המעבד של הרכיב, זה שמבצע את הלוגיקה
2. אינדיקציה – LED שמהווים אינדיקטורים למצבים מסוימים. לרוב הלוחות, לכל הפחות יש LED שמראה אם הם מודלקים או לא.
3. ריסוט – Reset, אתחול
4. ספק כוח
5. אינטראקציה – הסבר בהמשך wifi, bluetooth, etc...
6. תקשורת – תקשורת פיזית להרכבה
7. עזרים פיזיים להרכבה

אינטרקציה – לרוב הלוחות יש לפחות קלט ופלט בסיסיים. כמעט כל הלוחות יכולים להתמודד עם קלט דיגיטלי בסיסי, ויש גם לווח שמסוגלים להתמודד עם קלט אנלוגי.
לוחות מתקדמים יכולים להכיל גם אפליקציות שלמות, חיבור HD, חיבור SME, ועוד אחסון ועוד.

Scale of Microcontrollers/processors						
	CONTROLLERS			PROCESSORS		
Processor family	tinyAVR	megaAVR	ARM Cortex-M (size/low-power)	ARM Cortex-R (RT response)	ARM Cortex-A (performance)	Intel Atom
Architecture	8-bit RISC	8-bit RISC	32-bit RISC	32-bit RISC, Multicore	32-bit, 64-bit RISC, Multicore	32-bit x86, Multicore
Clock	4-20 MHz	Up to 20MHz	Up to 200MHz Often underclocked	Up to 1GHz	Can exceed 1.4GHz	500MHz
RAM	32-1024 Bytes	Up to 8KB	Up to 192KB	Implementation dependent	Implementation dependent	External
Storage	0.5-16KiB	4-256KB	Up to 4MB	Implementation dependent	Implementation dependent	External
Development Boards	Digispark	Arduino & clones	ESP-8266, NodeMCU/WeMos WiFiMCU	C.H.I.P	Raspberry Pi, Dragonboard, many others	Intel Edison
More info	http://www.atmel.com/products/microcontrollers/avr/tinyavr.aspx	http://www.atmel.com/products/microcontrollers/avr/megaavr.aspx		http://www.arm.com/products/processors		http://www.intel.com/content/www/us/en/processors/atom/atom-processor.html

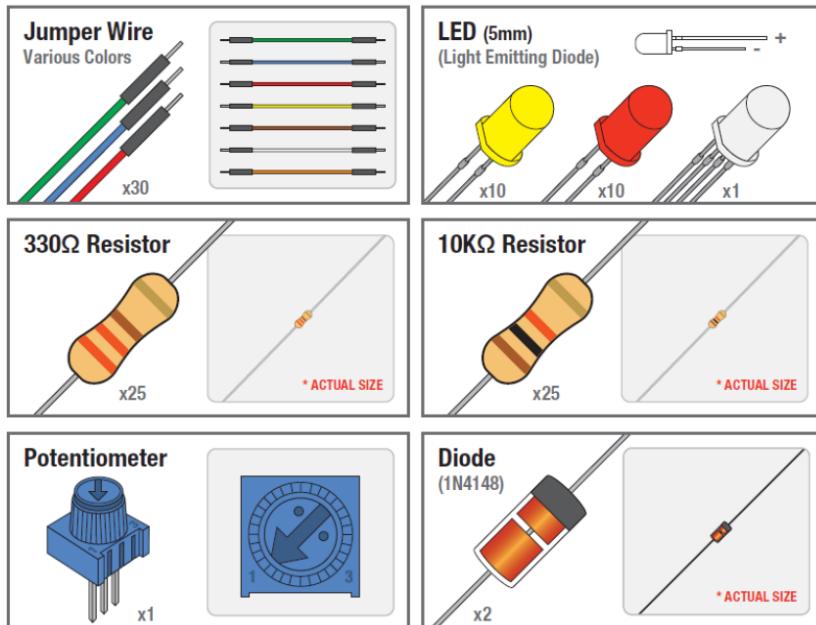
ארדואינו
נקרא על שם של פאב שקרי על שם של מלך איטליה.

כמו שניתן לראות, ישפה כפטור אתחול באסימ להעברת מידע, 0-13 זה קלט פלט דיגיטלי, A0-A5 זה קלט אנלוגי בלבד (לא פלט), ומגוון יציאות מתחה (לפי V וגם האורך). אפשר לחבר את הלוח למקור אנרגיה ב-3 דרכים:

1. ע"י IN PWR
2. ע"י USB
3. ע"י חיבור למתח V_{in} ובתנאי שנאריך מיציאת GND.

<http://boards/redboardv21.pdf>

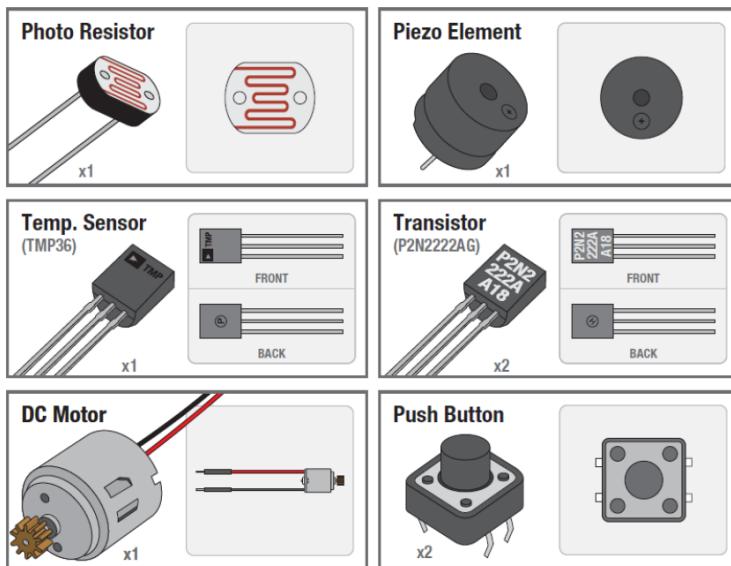

חומרים נפוצים

חוטים – להעביר זרם, עדיף לשמר על צבעים מסודרים כדי לדעת מי נכנס מי יוצא ולאן LED

נדדים – מוריד את הזרם החשמלי.

פוטנציאומטר – נגד משתנה
דיודה – מאפשר העברת זרם חשמלי בכיוון אחד

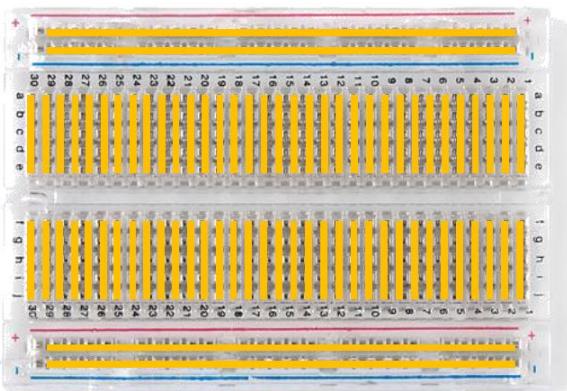

פוטודיסטור – מוליך למחצה שכתוכאה מגיעת זרם דרך התא.

פיאזו – (לא יודע)
חיישן טמפרטורה

טרנזיסטור – מוליך למחצה שמשמה מנגנון אלקטרוני. שלוטים בזרם האלקטרוניים דרך התחkon. מנוע זרם עקיף.

כפטור לחיצה – מעביר זרם רק בעת סגירת מעגל, שנעשה באופן ידני ע"י לחיצה.

מטריצה:

כל שורה (5 חורים) מחוברים ומעבירים מתח אחד בין השניהם.
כל שורה שצאת מחוברת לבאוס מתח שהוא טו.

קצת הערות לגבי הקוד:

`pinMode`, מקבלת מספר חיבור דיגיטלי ומצב (Input/Output). אתחול של החיבור.
`digitalWrite`, מקבלת מספר חיבור, ואת האות (HIGH/LOW) שציריך לכתוב אליו.

`digitalRead`, מקבלת רק מספר חיבור ומחזירה את הערך הנקרה ממנו. זה דילוי,
`delay`

`analogRead`, מקבלת מספר כניסה ומחזירה ערך בין 0-1023
שמייצג מתח בין 0-5 volts

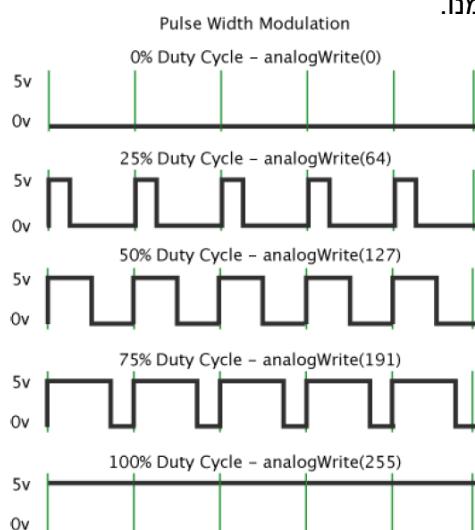
`analogWrite`, מקבלת כניסה וערך בין 0 ל-255, כאשר 255 זה מחזור של 100%, 0 זה מחזור של 0% וזה מחזור של 50%. נשים לב, שמספק החומר מוגבל ל-3,5,6,9,10,11, עם הסימן (~).

`Serial` – מגננון שמאפשר תקשורת בין הלווח למכשיר אחר.

`(x) Begin(x)`, מגדיר את הקצב x בו יעברו ביטים. בשבייל תקשורת עם מחשב משתמשים ב-300,600,1200,2400,4800,9600,14400,19200,28800,38400,57600,115200

`Print/println`, מקבל ערך ופורמט ומדפסה אותו.

פורמט יכול להיות HEX,DEC,OCT,BIN,DEC,OCT,BIN

קצת חשמל בתיאוריה:

$$V=IR \quad \bullet$$

חיבור נגדים בטור, $R_{total} = R_1 + R_2 + \dots$ •

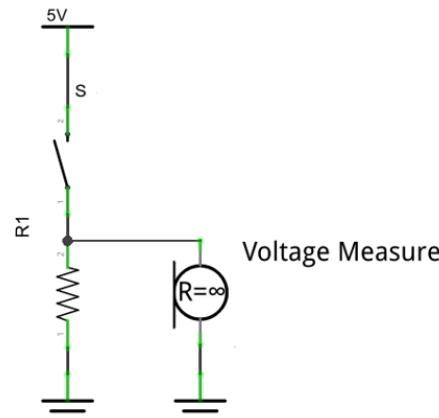
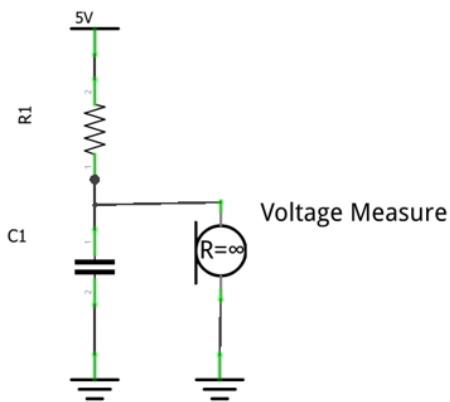
חיבור נגדים במקביל, $\frac{1}{R_{total}} = \frac{1}{R_1} + \frac{1}{R_2} + \dots$ •

הזרם קבוע במעגל, אבל מתח על כל נגד או חוט יכול להיות שונה •

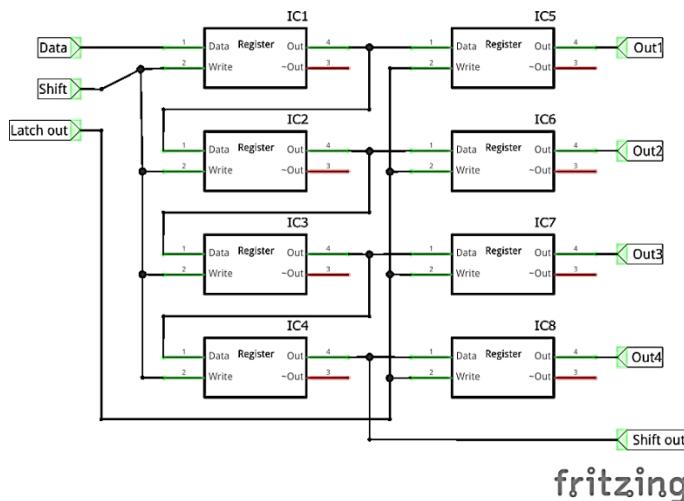
(יש במצגת שאלה מבחן, והיה גם בשיעורי בית. שווה לווידאו שירודאים לפתרו אותו)

מעגלים שימושיים
מפצל מפתח

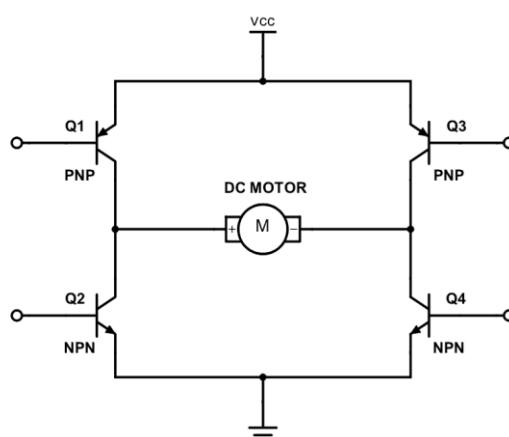
טעינה של קבל דרך נגד (Low-Pass Filter)

מעבר ממידע סריאלי למקביל – Shift register

גשר H – מאפשר הנעה של גלגל אחרה או קידימה

אנדרואיד

באופן כללי, המושג Activity מייצג מסך. לחיצה על כפתור או פעולה מסוימת יכולה להעביר אותו למסך אחר, משמע לפעולות אחרות.

סוגי קבצים חשובים:

1. AndroidManifest.xml – מכיל מידע חיוני על האפליקציה עבור הבילד של אנדרואיד, מערכת הפעלה של אנדרואיד והעילות Google Play.
2. MainActivity.java – מכיל את כל הקוד שמנהל את האפליקציה. זה בעצם המסך הראשי שלנו וממנו מתחילה. זה קוד java ולכן מהוות בעצם את ה backend.
3. Activity_main.xml – קובץ שמנגדיר את ה UI. מכיל טקסט, כפתורים, מפות, תמונות ועוד. ניתן לערוך אותו הן מבחינת קוד XML והן עם המשחק של Android Studio.
4. Values – מחזיק מידע סטטי לגבי האפליקציה, כמו צבעים, מחרוזות קבועות וכו'.
5. Build.gradle – מגדר את הבילד עבור מודל מסוים ועבור כל הפרויקט.

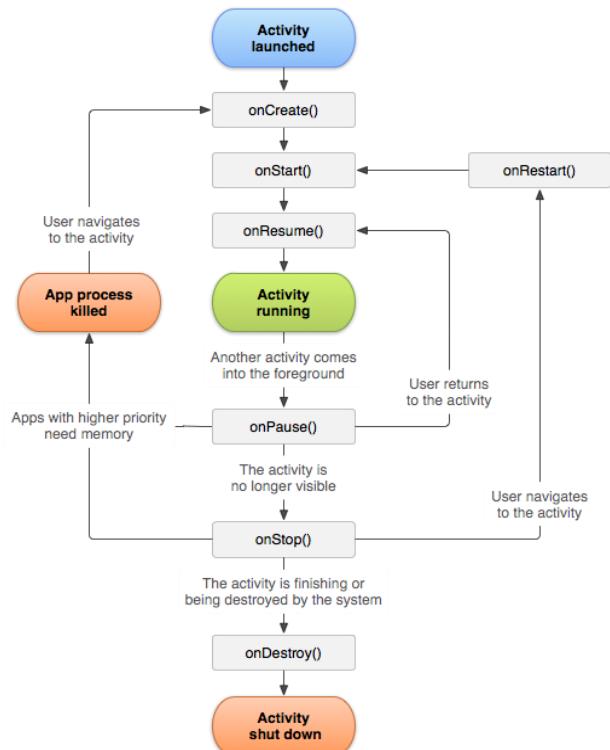
איך נראה קובץ xml ? פותחים עם <> אובייקט וסוגרים אותו עם </>. לפ' scoping, ניתן לגשת למשתנים פנימיים ולערוך אותם.

```

<?xml version="1.0" encoding="utf-8"?>
<manifest xmlns:android="http://schemas.android.com/apk/res/android"
    package="com.example.marwantemp">

    <application
        android:allowBackup="true"
        android:icon="@mipmap/ic_launcher"
        android:label="MarwanTemp"
        android:roundIcon="@mipmap/ic_launcher_round"
        android:supportsRtl="true"
        android:theme="@style/AppTheme">
        <activity android:name=".MainActivity">
            <intent-filter>
                <action android:name="android.intent.action.MAIN" />
                <category android:name="android.intent.category.LAUNCHER" />
            </intent-filter>
        </activity>
    </application>
</manifest>

```


הFLOW הבסיסי:
הבדל בין create ל-start:
הבדל בין ליצור מסך, לבין להתחיל את הפעולה שלך.

Serverless computing

הרעיון, שבמקרה לשכור שרת, אפשר לשכור זמןuibוד על הענן. משמעו, כתובים קוד, מעלים אותו לענן, והתשלומים מתבצע לפ' כמות הלקוחות לקוד. הקוד לא בהכרח ירוץ תמיד על אותו סוכן או שרת. זה אפקטיבי למשימות שלא צרכות לשמר state ולהסתמך עליו.

היתרון שהוא מעניק למפתח, הוא התעסקות מקסימלית בקוד האפליקציה וה מוצר עצמו. זמינות גבוהה, אמינות ואין תשלום על משהו שלא מסופק. משמעו, אם התוכנית שלך צריכה 10gb, אבל השירות המינימלי שתוכל לשכור הוא 16gb תצטרך לשלם על 9gb שלא בשימוש. בשיטה הזאת, אתהשלם רק על 10gb שכן אתהשלם לפ' הפעלה ולא לפ' אחסון.

פונקציות ענן

מהוות הפעלה שהיא serverless שנועדה ליצור ולחבר שירות ענן. ב-[Firebase](#), מטהאפשר להריץ קוד backend בתורה לאירועים בתחום firebase ובקשוט HTTPS.

באופן יותר פשוט, כתובים פונקציות פשוטות עם מטרה אחת שמוצאות לאירועים. אירועים אלה מקבלים טרייגר מתשתית הענן ושירותים אחרים. הקוד מאוחנן ורץ בענן של גугл באופן מובהך, כך שאין צורך להתעסק בה.

הודעת HTTP

דרך ייעילה של תקשורת בין המستخدم לשרת. נשלחת ע"י המستخدم אל השירות.

לדוגמא, אפליקציה שעושה הרבה דברים. לא צריך לשים את כל הקוד על האפליקציה. זה יכבד עליה, זה יקשה על עדכנים, ויתכן שהאפליקציה תיפרץ וחלקי קוד חשובים יגנבו.

במקרה זה, מישות פשוטות שלא באמצעות מיצירות את הימצאותם בקוד המקור של האפליקציה יכולות לעבור לשרת firebase. זה יפתר את כל הבעיה שרשמנו קודם.

עם firebase ופונקציות ענן אפשר לבנות שירותים ופיצרים מובנים של גוגל, כדי לחזק את יכולת הטכנית יכולות האבטחה של האפליקציה, תוך כדי התעסקות מקסימלית באפליקציה עצמה.

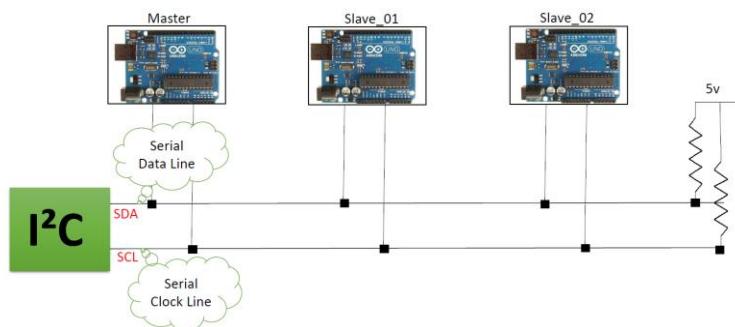
טכנולוגיות תקשורת ופרוטוקולים

WiFi, Bluetooth, NFC

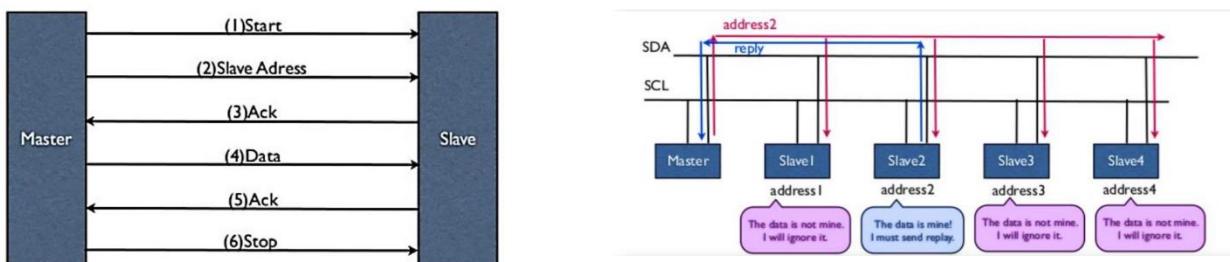
פרוטוקולים סדרתיים נפוצים: I2C, SPI, USB

I2C

פרוטוקול סינכרוני שמאפשר למכשיר מאסטר ליזום תקשורת עם מכשיר שכפוף לו. מידע מועברים בין שני המכנים. המכשיר מאסטר שלט בשעון (SCL), וכל הkopופים נשלטים ע"י שעון המאסטר. מכשיר כפוף מקבל את השעון והוא מאשר המאסטר פונה אליו. Serial Data ,SDA שנקרא בReLU זיהה את המאסטר.

על מנת ליזום העברת מידע, המאסטר שלוחה בReLU אדדס SDA את ההודעה address2, הכוונה ל2 slaves. כל הkopופים יקבלו את ההודעה הזאת, אבל יזהו שההודעה לא מיועדת אליהם ולכך ידעו להתעלם מההודעה הבאה, חוץ מ-2 slaves. שיזהה שההודעה בשבלו, ויגיב בחזרה. לאחר מכן, המאסטר ישלח את המידע שוב על אדדס SDA, ורק 2 slaves יקבלו את המידע ויחזירו תגובה.

אם נרצה להעביר מידע של יותר מ-1byte, נצטרח לחזור על שלבים 4 ו-5.

